

3 Шляхи усунення проблем з якістю експортного зерна полягають у співпраці сільгоспвиробників, експортерів та контролюючих органів

5 Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо захисту споживачів при врегулюванні простроченої заборгованості»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СЕРЕДА, 26 ТРАВНЯ 2021 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№99 (6967)

ЦИТАТА ДНЯ

ДМИТРО КУЛЕБА:

«Обстріли українських позицій з тимчасово окупованих територій Донеччини й Луганщини підтверджують, що загроза подальших агресивних дій Росії зберігається».

Міністр закордонних справ про необхідність міжнародних зусиль для примушення РФ виконувати зобов'язання за нормандським форматом

Ветерани вкотре захищають

КІБЕРПРОСТІР. 30 ветеранів АТО/ООС розпочали навчання за програмою професійного розвитку в галузі кібербезпеки та реінтеграції для ветеранів «Кіберзахисники». Учасники пройдуть чотири-місячні професійні тренінги, отримають визнаний державою сертифікат, зможу безплатно скласти сертифікаційний іспит CISCO Academy та допомогу у працевлаштуванні. Для участі в добірні надійшло 460 заявок. Для тих, хто не потрапив тепер, у вересні розпочнеться навчання другого потоку, і ще 30 ветеранів зможуть долучитися до програми, повідомляє пресслужба Мінвeterанів.

«Війна триває не лише на полі бою, а й у кіберпросторі. І ветерани зможуть застосовувати навички, здобуті під час служби, в галузі кібербезпеки й надалі захищати свою країну», — зазначив заступник міністра у справах ветеранів Ігор Безкараваний.

Програму реалізує Фонд цивільних досліджень і розвитку за стратегічної та фінансової підтримки управління з координації надання допомоги США країнам Європи та Євразії Держдепу США у партнерстві з НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського» й Національним університетом «Киево-Могилянська академія».

ЦИФРА ДНЯ

40 850 ТИСЯЧ ТОНН
зернових, зернобобових культур
і борошна вже експортовано у цьому маркетинговому році на зовнішні ринки

Сім кроків до ефективного розвитку територій

Після відкриття ринку землі варто очікувати зростання ціни на землю щонайменше вдвічі протягом перших 3—5 років, вважає Прем'єр-міністр Денис Шмигаль

СУСПІЛЬНИЙ ДІАЛОГ. Профільне міністерство презентувало дорожню карту підготовки громад до відкриття ринку землі

Літній відпочинок: із чи поза Європою?

РИНОК. Сезон вже розпочався, проте українці ще не мають змоги відвідувати більшість країн ЄС

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

У літньому сезоні-2021 не буде звичних канікул, усе відбуватиметься з неабиякими особливостями. Таку характеристику дав нинішньому рокові голова Всесвітньої медичної асоціації Френк Ульріх Монтгомері.

На його думку, для повернення «до нормальних подорожей» необхідно, щоб населення перестало жити з обмеженнями, а цього не можна досягти до наступного туристичного сезону навіть за умов появи у більшості країн вакцини від коронавірусу.

Отже, коротко перефразовуючи пана Монтгомері, можна з

упевненістю сказати, що цього-річний відпочинок українських громадян буде з великими обмеженнями. «Урядовий кур'єр» докладно з'ясував особливості нинішнього високого сезону і те, які альтернативні напрямки будуть доступні нашим громадянам.

Головна новина для українських туристів не дуже добра:

більшість країн Європи поки що не бажають відкриватися для громадян — не членів ЄС. Хоч про відкриття країн та літнього туристичного сезону для всіх громадян керівництво ЄС вело розмову неодноразово. Це відбувалося і взимку, і навесні 2021 року. Та поки що все на низькому старті.

Є, щоправда, кілька країн-штрейкбрехерів серед членів ЄС, які все-таки наважилися відкритися для туристів, що живуть не в Євросоюзі. Це Греція, Болгарія та Хорватія. Дуже активно в цьому сенсі стала Греція. Там добре знають, як полюбують відпочинок на землі Еллади українці.

4

4 820103 080022

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 26 травня 2021 року

USD 27.4553

за 1 долар США

EUR 33.6643

за 1 євро

RUB 3.739

за 10 рублів

AU 51689.54

AG 759.4

за 1 тройську унцію

PT 32634.74

PD 75237.13

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Сім кроків до ефективного розвитку територій

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Триває триденний Всеукраїнський форум «Україна 30. Земля». Обговорено необхідність ухвалення останніх ключових законів, важливих для відкриття у липні цього року ринку сільгоспземель і повернення в державну власність розкрадених угідь. На черзі — регіональна політика в умовах відкриття ринку.

Як зазначив Прем'єр-міністр Денис Шмигаль, Україна залишалася однією з останніх у Європі, де власники земельних паїв не могли повністю розпоряджатися власним майном, не мали справедливої вартості оренди — нині в Україні вона в кілька разів нижча, ніж у сусідів.

«Уже через місяць ця кричуща несправедливість стане розділом підручників новітньої історії держави. Вигоди від відкриття ринку земель отримають і землевласники, й аграрії, і громади», — наголосив очільник уряду.

За оцінками експертів, після відкриття ринку землі варто очікувати зростання ціни на землю щонайменше удвічі протягом перших 3—5 років.

«За роки незалежності майже 5 мільйонів гектарів землі було введено у приватну власність через різні схеми. Це ціна відсутності повноцінного ринку землі. Високомаржинальні культури й довгі інвестиції нині становлять незначну частку в сільському господарстві через існування роками мораторію на продаж земель. Після запуску їхнього обігу виробники зможуть планувати діяльність на роки і навіть десятиліття, не боятимуться інвестувати. При цьому дрібні й середні фермери отримають першочергове право викупу землі, якщо землевласник вирішить продати свій пай. Держава забезпечує агровиробникам доступ до дешевих фінансових ресурсів, необхідних для придбання землі. Частина програм уже працює, а частина запрацює найближчим часом після ухвалення парламентом закону щодо фонду часткового гарантування

кредитів у сільському господарстві», — зазначив Прем'єр.

За підрахунками Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, протягом останніх років у власність громадам передано понад 4 мільйони гектарів землі.

«Це значний ресурс оціночного вартістю близько 20 мільярдів доларів. Це надзвичайний крок до регіонального розвитку і реформи з децентралізації. Ми дали їй не просто поштовх, а якісне наповнення. Повноцінна земельна децентралізація — один з основних компонентів земельної реформи. Тепер громади зможуть розпоряджатися своїми землями, залучати стратегічних інвесторів, збільшувати податкові надходження, створювати нові робочі місця, отримувати інші переваги розвитку. Оренда земель проходитиме виключно через прозорі електронні аукціони, що дасть змогу уникнути корупційних ризиків. Нині середня плата за оренду держземель — близько 7 % від нормативно-грошової оцінки землі. Успішний

досвід проведення земельних аукціонів свідчить, що середня ставка може становити 18%. Потенціал збільшення надходжень до місцевих бюджетів від ефективного управління землересурсами, переданими громадам, становить майже 12 мільярдів гривень. Громади ставатимуть спроможнішими й заможнішими», — констатував Денис Шмигаль.

Місцеві органи повністю відповідатимуть за затвердження документації із землеустрою та містобудування в межах населеного пункту. Це, на думку Прем'єра, забезпечить стійкий розвиток сільгоспсектору й сіл загалом.

Очільник Міністерства аграрної політики та продовольства Роман Лещенко презентував дорожню карту підготовки громад до відкриття ринку землі.

Вона містить сім кроків: повна інвентаризація земель (формування повноцінної бази даних про всі земельні ділянки на території громади, картографічної основи на всю територію); замовлення комплексно-

го плану просторового розвитку території громади, щоб поєднати містобудівну документацію та документацію із землеустрою та пропонувати бізнесу й інвесторам оптимальне місце для діяльності; комунікація з інвесторами (створення сайту громади з інформацією про її географічне розташування, транспортну та іншу інфраструктуру, природні та людські ресурси); регулярне проведення нормативно-грошової оцінки земель; опублікування містобудівної та землевпорядної документації громади в інтернеті; виставлення вільних земель під оренду на відкритому земельному аукціоні; наявність професійних землевпорядників із гідною зарплатою (так можна розраховувати на якісне та прозоре управління землями).

«Земля — першооснова розвитку громади. А оприлюднені кроки швидко виведуть громаду на новий рівень доходів, розвитку інфраструктури, тобто всієї мережі для повноцінного розвитку території», — резюмував міністр.

У Брюсселі припускають причетність Росії до акту повітряного піратства

ГЕОПОЛІТИКА. ЄС оперативно зреагував на примусове затримання літака європейської авіакомпанії в Білорусі

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Історія із примусовою посадкою у Мінську літака авіакомпанії Ryanair і затримання опозиційного білоруського журналіста Романа Протасевича шокувала Брюссель. У неділю, щойно стало відомо про цей інцидент, журналісти, акредитовані при євроінституціях, почали бомбардувати групу у Messenger, де вони спілкуються зі спікером Європейської ради, з одним запитанням: коли і як ЄС відреагує на зухвальство білоруської влади.

Варто віддати належне керівництву ЄС, бо реакція була миттєвою. Відповідну заяву зробив голова Європейської ради Шарль Мішель. Він повідомив, що у зв'язку з цими подіями ухвалено рішення розширити порядок денний засідання саміту Євроради, яке завершилося вчора у Брюсселі. Він пообіцяв, що цей «безпрецедентний випадок» не залишиться без наслідків. Із різкою критикою дій білоруської влади виступили очільники Єврокомісії Урсула фон дер Ляєн, верховний представник ЄС із питань зовнішньої та безпекової політики Жозеп Боррель, генсек НАТО Єнс Столтенберг, держсекретар США Ентоні Блінкен, а також лідери багатьох європейських держав.

ЄС закріє свій повітряний простір для Білорусі

Рішення Європейської ради щодо Білорусі було оприлюднено у понеділок увечері після спільної вечері лідерів країн-членів ЄС.

Фото з сайту tsn.ua

У ній міститься заклик до Мінська негайно звільнити Романа Протасевича та його супутницю Софію Сапегу, гарантувавши їм свободу пересування. А Міжнародна організація цивільної авіації терміново розслідуватиме цей «безпрецедентний та неприйнятний випадок». Лідери країн-членів ЄС погодилися, що необхідно скласти нові санкційні списки представників білоруської влади, а також запровадити «точкові економічні санкції» проти Білорусі.

Європейська рада закликає всіх перевізників, що базуються у ЄС, уникати перельотів над Білоруссю і закрити повітряний простір й аеропорти ЄС для білоруських авіакомпаній.

Як повідомив «УК» високопосадовець Євроради, зустріч лідерів ЄС відбувалася за зачиненими дверима, усі присутні мали залишити свої мобільні телефони поза межами зали, де відбувалася вечір. Про спільні дії ЄС щодо Білорусі європейські лідери домовилися дуже швидко, так само швидко було погоджено текст спільної заяви. Це поясню-

ється тим, що у ЄС обурені серйозною загрозою для цивільної авіації та пасажирів на борту, яку спровокувала білоруська влада. Співрозмовник «УК» наголосив, що секторальні економічні санкції проти Білорусі, які терміново почне готувати Європейська служба зовнішньої діяльності, будуть дуже жорсткими.

Тим часом національні уряди європейських країн та деякі комерційні авіакомпанії ухвалюють самостійні рішення у зв'язку з діями білоруської влади, які у компанії Ryanair назвали актом повітряного піратства. Британський уряд відкликав дозвіл білоруської авіакомпанії «Белавія» на виконання рейсів до Сполученого Королівства. Уряд Литви заборонив прибуття у країну і відбуття з Литви літаків, маршрут яких пролягає над територією Білорусі. Латвійська авіакомпанія airBaltic вирішила не літати над Білоруссю, а угорська Wizz Air вже направила рейс Київ — Таллінн в обхід повітряного простору Білорусі. До них долучилися ще кілька провідних єв-

Україна припиняє авіасполучення з Білоруссю

«На позачерговому засіданні уряд доручив Мінінфраструктури, Державіаслужбі та ДП «Укр аерорух» вжити необхідних для цього заходів», — написав у своєму Telegram-каналі Прем'єр-міністр Денис Шмигаль одразу після закінчення зібрання. Відбудеться це з 00:00 26 травня.

Крім того, українським авіакомпаніям і літакам заборонять виконувати польоти в повітряному просторі Республіки Білорусь. «Держприкордонслужба також отримала доручення припинити оформлення пасажирів, які прямують з Білорусі або в Білорусь, у митних пунктах аеропортів. Ситуація із примусовою посадкою літака компанії Ryanair у Мінську — порушення Конвенції про міжнародну цивільну авіацію. Рішення нашого уряду спрямоване на забезпечення безпеки польотів і пасажирів», — додав очільник уряду.

ропейських авіакомпаній, які зупинили авіаперельоти над територією Білорусі: Air France (Франція), Finnair (Фінляндія), SAS (Швеція), Avia Solutions (Кіпр), LOT (Польща), KLM (Нідерланди) і Lufthansa (Німеччина).

Після закликів до авіаперевізників Євросоюзу про відмову від польотів над повітряним простором Білорусі над нею фактично перестали пролітати літаки, повідомляє УНІАН. Час від часу в повітряному просторі

Білорусі з'являються російські літаки й поодинокі судна країн, які ще не ухвалили відмову від здійснення рейсів у цю країну та над нею.

На санкції потрібен час

Попри рішучий тон заяви, в кулуарах євроінституцій говорять, що кроки, які в ній окреслено, буде складно запровадити швидко з огляду на юридичні й практичні тонкощі. Брюсселю вдалося

запровадити санкції після фальсифікації президентських виборів у Білорусі й кричущі порушення прав людини лише після тримісячних дебатів між урядами країн-членів ЄС. Тож багато хто в Брюсселі тепер побоюється, що затягування з покаранням режиму Лукашенка знову кине тінь на здатність ЄС ефективно й злагоджено діяти у питаннях зовнішньої політики, особливо тоді, коли йдеться про дієве стримування біля своїх кордонів авторитарних режимів, які нехтують міжнародним правом.

Для формування санкційного пакета слід встановити, якою була роль самого Лукашенка в історії із примусовою посадкою літака. Адже у Брюсселі припускають, що на нього чинили тиск ззовні, і ні для кого не таємниця, хто саме це робив. З огляду на це слід терміново розслідувати, ким були четверо російських громадян, які зійшли разом із затриманим Протасевичем з літака в мінському аеропорту: співробітниками білоруського КДБ чи російського ФСБ. У Брюсселі мало сумніваються, що зухвале примусове затримання літака могло відбутися без участі Росії, а саме без прямого кураторства Володимира Путіна.

Недолугими видаються й спроби білоруського режиму перекласти провину на палестинський рух ХАМАС, який Мінськ устиг звинуватити у нібито замінуванні сумнозвісного літака. Адже ця організація оперативно спростувала заяву Білорусі про міфічні погрози підірвати літак Ryanair. А це вже геть інша історія, яка може мати непередбачуване й доволі неприємне продовження.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Аби світ на нас не скаржився

АПК І ВЛАДА. Шляхи усунення проблем із якістю експортного зерна полягають у співпраці сільгоспвиробників, експортерів та контролюючих органів

Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Україна, незважаючи на зниження обсягу експорту зернових цього року, обумовлене об'єктивними причинами, залишається серед провідних світових експортерів цього виду продукції (всупереч поширеній думці, зерно — це не сировина, а продукція, у виробництво якої вкладено чимало людської праці). За прогнозами експертів, Україна протягом наступного десятиріччя нарощуватиме потенціал на світовому ринку зерна і має всі шанси увійти до першої п'ятірки світових експортерів.

Що не пускає до першої п'ятірки

Лише з початку 2021 року з України у супроводі фітосанітарних сертифікатів надійшло на експорт 14,4 млн тонн зернових та олійних культур, з них майже 3 млн тонн — пшениця, 0,3 млн тонн — ячмінь, 11 млн тонн — кукурудза. Основними країнами, до яких Україна у сезон 2020—2021 років експортувала зернові, зернобобові та олійні культури, були КНР (18,3%), Єгипет (10,7%), країни ЄС (8,5%), Індонезія (5,7%), Туреччина (5,3%), Іран (3,9%), Туніс (3,4%), Південна Корея (2,9%), Бангладеш (2,9%). Решта експорту, 38,4%, потрапила до інших країн у менших обсягах.

Погодні умови нинішнього року, на відміну від торішніх, обіцяють багатий урожай. У цьому напрямі потенціал зростання у нас є.

Але, на жаль, розвитку нашого експорту та завоюванню нових ринків часто шкодять нотифікації (зауваження) від торгових партнерів щодо якості вітчизняної експортної продукції, зокрема зерна. Голова Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів (Держпродспоживслужби) Владислава Магалецька зауважила: з початку року від країн-імпортерів нашого зерна надійшла 21 нотифікація, зокрема 8 — з Китаю, 6 — від Індії, 5 — від Білорусі та по одній з Таїланду та Пакистану.

Вони стосуються виявлених у зерні, завезеному з України, карантинних організмів — комах-шкідників, грибків, насіння бур'янів тощо. Наявність цих нотифікацій шкодить іміджу України на світовому ринку, може при-

Україна протягом наступного десятиріччя нарощуватиме свій потенціал на світовому ринку зерна

звести до появи негативних висновків щодо стану нашого фітосанітарного контролю, а відповідно — до призупинення або і тимчасової заборони експорту українського збіжжя.

Спільна відповідальність

Шлях усунення цієї проблеми у Держпродспоживслужбі вбачають у запровадженні принципу спільної відповідальності. Тобто державна служба не складає повноваження контролюючого органу, але відповідальність за наявність шкідників у зерні лежить так само на сільгоспвиробниках і логістичній мережі, зокрема на елеваторах.

Адже погодьтеся, що шкідливі організми не прилітають у зерно з інших планет — вони з'являються ще на полі, тож і боротьба з ними має починатися саме там, а не на етапі завантаження зерна у трюм для відправки за кордон. Прикро, коли аграрій вжив усіх належних заходів безпеки, витратив кошти, а на елеваторі його чисте зерно змішали із зараженим від іншого, менш сумлінного виробника — тоді вся партія буде зараженою. Тому потрібна спільна відповідальність.

Одним із проявів реалізації цього принципу на практиці стало підписання Меморандуму між Українською зерновою асоціацією (УЗА) та Держпродспоживслужбою про

узгодженість дій під час експорту зерна до Китайської Народної Республіки. Адже Китай останніми роками став одним з головних покупців українського зерна.

Лише в поточному сезоні Китай закупив 11,9 млн т українського зерна, що становить 29% загального обсягу нашого експорту. З цього обсягу близько 9 млн т — кукурудза, 2,9 млн т — ячмінь. І ця кількість буде ще збільшуватися, адже нині Китай дещо послабив обмеження щодо контролю народжуваності.

Але звіти надійшли найбільше нотифікацій. Президент УЗА Микола Горбачов з цієї нагоди зазначив: «На нашу думку, вкрай важливо спільно реагувати на виклики світового ринку та спільними зусиллями підвищувати якість та безпечність українського зерна для покращення його конкурентоспроможності та затребуваності в наших торговельних партнерів».

Навзаєм Владислава Магалецька наголосила: «Для того, щоб оперативніше вирішувати всі питання, які виникають під час здійснення міжнародної торгівлі, дуже важливо мати пряму комунікацію з профільними асоціаціями та виробниками. Саме таку комунікацію налагоджуємо з УЗА. Впевнена, що разом нам вдасться суттєво зменшити кількість нотифікацій та вирішити проблемні питання виробників, з якими вони стикаються під час експорту». Голова Держпродспоживслужби також

зауважила, що Китай — не єдина країна, з якою маємо проблеми щодо нотифікацій, тож тепер маємо звернути увагу на ринок Індії.

Боротьбу за якість починай із себе

Що стосується конкретного змісту Меморандуму, то сторони-підписанти домовилися рекомендувати усім ланкам зернового логістичного ланцюга вжити додаткових заходів забезпечення належного фітосанітарного стану зерна, що вирушає на експорт до Китаю. Ті заходи передбачають самоконтроль фітосанітарного стану зернових перед формуванням експортних партій, зокрема, обстеження в полях у період вегетації, відбір додаткових проб з місць зберігання зерна та із засобів для його транспортування на предмет виявлення шкідливих організмів, які заборонено відповідними протоколами для ввезення до КНР, ефективне знезараження, зокрема фумігація, з дотриманням чинних норм та вимог, аби не потраїти разом зі шкідниками всіх навколо.

Перелік заходів містить також обмін інформацією між аграріями та контролюючими органами щодо виявлення таких організмів. Адже краще чесно зізнатися, що у тебе щось таки знайшлося, і перепинити заражене зерно шлях до китайців, ніж потім отримати від них скаргу.

І навзаєм — якщо інспектори виявили щось у твоєму зерні, яке прямувало на експорт, подивися у себе, що не так, які непрохані гості оселилися на твоїх ланах та у зернохосвищах. Чи, може, є негаразди на тому елеваторі, де зберігають твоє зерно до відправлення на експорт, і для формування експортної партії варто обрати інший?

Про місцеву специфіку

Також треба зазначити, що вимоги різних країн до якості та безпечності продовольчих товарів, які вони імпортують, в тому числі зерна, суттєво відрізняються. Це обумовлено, зокрема, природно-кліматичними умовами — скажімо, деякі грибові захворювання зернових не вважають особливо небезпечними у помірному кліматі Європи, бо зима припиняє їхній розвиток. Натомість у тропічному чи субтропічному кліматі, де взимку не буває морозів, такий грибок, якщо потрапить на поле, може розмножуватися безконтрольно і знищити його буде вкрай важко. Є вимоги місцевих традицій — скажімо, придатність певного продукту для ввезення до країни мають підтвердити не лише лабораторні аналізи. За звичаєм, її повинен засвідчити священнослужитель або інша особа, що є авторитетом для населення країни-імпортера. І таких вимог буває багато.

Про це може не знати сільгоспвиробник, навіть експортер (хоч мав би знати, але зараз експортом зерна займаються багато компаній і не всі з них мають досить кваліфікації та досвіду). Натомість такі відомості має Держпродспоживслужба, і відповідно інформацію від неї завжди можна отримати хоча б на сайті служби. Це теж один з перспективних напрямів співпраці влади й бізнесу для обопільної користі.

Нині на основних експортних ринках України приділяють велику увагу якості зерна. «Нам дуже важливо працювати разом з бізнесом для зменшення кількості нотифікацій та підтримання іміджу країни як надійного торговельного партнера», — наголосила Владислава Магалецька. Завданням Держпродспоживслужби є подолання технічних перешкод в торгівлі та забезпечення державних гарантій щодо дотримання вимог країн-партнерів.

Наша країна твердо стоїть на позиції європейського зеленого курсу

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

СПІЛЬНІ ДІЇ. Ризики, які може становити реалізація проекту «Північний потік-2», обговорили Президент Володимир Зеленський і співголова німецької партії «Союз 90/Зелені» Роберт Габек. Він погодився з позицією нашої сторони, що цей проект має геополітичну суть і аж ніяк не економічну.

Під час обговорення питань співпраці в галузі енергетики сторони висловили обопільну зацікавленість у реалізації спільних проєктів на підтримку європейського зеленого курсу, а також у межах енергетичного партнерства між Україною та Німеччиною.

Глава держави подякував за незмінну підтримку Німеччини територіальної цілісності та суверенітету України. Було наголошено на неприпустимості агресивних дій Росії, які становлять небезпеку для миру й стабільності у Європі, зокрема таких, як нещодавнє нарощування угруповання російських військ на кордонах України.

Президент поінформував про безпекову ситуацію на Донбасі, повідомивши про ризики від скупчення російських військ на українському кордоні. Розповів він і про кроки України на шляху до досягнення миру. Тому схвально поставився до рішення Роберта Габек побувати на лінії розмежування на сході.

«Високо ціную це ваше рішення. Ви зможете на власні

очі побачити реальну картину російської агресії проти України. Сподіваюся, побачене вами на Донбасі сприятиме посиленню позицій вашої політичної сили на підтримку України», — цитує слова Володимира Зеленського пресслужба Офісу Президента.

Обговорено й питання європейської інтеграції України. Президент зокрема відзначив важливість надання Німеччиною політичного сигналу щодо європейської перспективи нашої держави.

Роберт Габек позитивно оцінив зусилля України на шляху реалізації євроінтеграційного курсу, відзначивши налаштованість його політичної сили на конструктивну взаємодію в цьому напрямі.

А посилення торговельно-економічної, енергетичної співпраці та протидії російській агресії обговорив із делегацією німецької влади згодом Прем'єр-міністр Деніс Шмигаль. На зустрічі були присутні Роберт Габек, депутат Європейського парламенту Віола фон Крамон-Таубадель, депутати Бундестагу Федеративної Республіки Німеччина Омід Нуріпур та Мануель Заррацін.

ФРН посідає перше місце серед торговельних партнерів України в ЄС. Прем'єр зауважив, що Україна прагне надалі використовувати спільний потенціал для розширення напрямів співпраці і зміцнення двосторонніх відносин.

За словами глави уряду, Україна зацікавлена в розши-

ренні співпраці з Німеччиною в енергетичній галузі.

«Ми вже маємо вагомий напрям у цьому напрямі. Торік у серпні Україна й Німеччина підписали спільну заяву про налагодження енергетичного партнерства. Вона передбачає поглиблену взаємодію в галузях відновлюваної енергетики, енергоефективності, декарбонізації і зміни клімату, водневої економіки, трансформації вугільних регіонів», — цитує департамент комунікацій Секретаріату Кабінету Міністрів слова Деніса Шмигала. Україна, за його словами, має 61 вугільний регіон, що залежать від монопідприємств. А тому подякував Німеччині за допомогу в сприянні справедливій трансформації вугільних регіонів в Україні.

«Цього року ми започаткуємо два пілотні проєкти на шахтах. Ця реформа дасть змогу створити нові робочі місця й сприятиме декарбонізації. Україна твердо стоїть на засадах європейського зеленого курсу», — підкреслив очільник уряду.

Пріоритетна мета України в енергетичній галузі — приєднання до ENTSO-E. На переконання Прем'єр-міністра, синхронізація української енергетичної системи з європейською мережею 2023 року стане важливим кроком для України, над чим нині уряд активно працює.

Прем'єр-міністр відзначив важливість підтримки Німеччини у протидії агресії Російської Федерації та долучення німецької сторони до ініціативи «Кримська платформа».

ТУРИЗМ

Літній відпочинок: із чи поза Європою?

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

Кілька країн як виняток

Країна для наших фактично відкрилася 14 травня. Щоб потрапити до Греції, українцям треба заповнити електронну форму PLF на сайті travel.gov.gr до прибуття до країни, подати сертифікат про вакцинацію від коронавірусу, завершено щонайменше за 14 днів до в'їзду (сертифікат англійською мовою).

Однак такий сертифікат можна замінити негативним ПЛР-тестом, проведеним не пізніше, ніж за 72 години до прибуття до країни або сертифікатом про перенесену хворобу. Греція зобов'язала повітряні та судноплавні компанії, автомобільні та залізничні транспортні компанії перевіряти туристів перед посадкою, щоб підтвердити у них наявність таких документів.

ПЛР-тестування терміном не пізніше 72 годин до прильоту до країни на сьогодні від українських подорожувальників вимагають у Болгарії, Єгипті та Хорватії. Не вимагають жодних довідок та інших медичних документів від тих, хто матиме бажання відпочити в Албанії та Туреччині.

Далекі країни, які стали особливо популярними протягом останніх років, такі тести не вимагають, приміром Занзібар.

Чим відрізняється літній туристський сезон 2021 року від торішнього?

Фото з сайту travel.tiohka.net

Сидіти вдома й мріяти про море — більше не вирок

Як зазначає «Урядовому кур'єру» Юрій Галушко, директор турагенції «1000 турів», торік українці з великою обережністю ставилися до поїздки: «Люди переїмалися епідемічною ситуацією в різних країнах, тому дуже довго думали та чимало хто відмовлявся їхати в інші країни і навіть подорожувати Україною. Тож туристський потік був невеликим. Та й ціни на путівки торік були не дуже високими. У 2021 році ситуація різко змінилася».

За його словами, українські туристи цього року вже, мабуть, стомилися від чекання і потік значно зріс, також стали вищими ціни на турпутівки на 20–30%. Одна з причин цього те, що авіакомпанії не значно збільшили кількість авіарейсів. Приміром, не зросла кіль-

кість у напрямку Туреччини та Єгипту. Звісно, що все це не могло не позначитися на вартості та кінцевій ціні путівки.

Якщо тиждень відпочинку у Туреччині влітку 2020 року коштував у тризрізковому готелі 5–8 тисяч гривень, то 2021-го ціни підскочили до 10–13 тисяч гривень.

Узимку 2020–2021 років значно зріс попит на відпочинок українських туристів у Єгипті, тому ціни на путівки до цієї країни стали зростати. У середньому, як зазначають керівники туристичних компаній, відпочинку у Єгипті підскочив у цінах на 20–30%.

Попит не лише українців, а й інших громадян Європи на відпочинок у цій країні став таким великим, що єгиптяни почали розвива-

ти свій новий курорт Марса-Алам. Туди вже розпочали польоти чартери з Києва та інших українських міст. Щоправда, влітку, як відомо, у Єгипті панує нечувана спека і температура повітря доходить до 50 градусів, тому попит на путівки до цієї країни знизився. Тож можна очікувати на деяке зменшення вартості відпочинку.

Східний напрям

Чи змінилися смаки туристів та політика туристичних агентств з огляду на світову пандемію на COVID-19 саме 2021 року?

Як зазначає Юрій Галушко, на жаль, чимало туркомпаній України не змогли вчасно переорієнтуватися на вигідні напрямки. Це в першу чергу стосується тих

фірм, основними напрямками яких у докоронавірусний період були не Туреччина, Єгипет чи інші відомі та популярні морські країни.

Але вподобання українських туристів завдяки пандемічній кризі теж стали змінюватися. Туристи нині дедалі частіше дивляться на східну частину земної кулі і шукають там країни для відпочинку. Передовсім це стосується держав колишнього СРСР. Останніми двома роками значно посилюються туристські потоки у Грузію, Вірменію та Казахстан.

Це вподобання підхопили туристичні компанії, які організовують не лише авіатури, а й цікаві автобусні маршрути у кавказькі країни.

Людей не лякають довгі автобусні переїзди, бо Грузія та Вірменія — самобутні туристичні країни, де можна непогано відпочити та подивитися всесвітньо відомі об'єкти. До того ж, автобусні тури до цих країн не відрізняються високими цінами. Так, шести-семиденний автобусний тур до Грузії коштує не більш як 9–10 тисяч гривень. На жаль, ще надто дорогі авіатури до цих країн.

Мода на глемпінги

Що змінилося у внутрішньому туризмі 2021 року? Які нові напрямки з'явилися і яка популярність серед українців?

Як вважає виконавча директорка Асоціації індустрії гостинності України Ганна Романова, найпопулярніші напрямки для внутріш-

нього туризму — Закарпаття, Карпати, Одеська, Чернігівська, Черкаська, Рівненська, Житомирська, Київська, Львівська, Херсонська області. Серед українців зростає інтерес навіть не до якихось турів Україною, а просто відпочинок біля озера чи річки на турбазі чи в непоганому готелі.

Фактично зазначають іншу цікаву тенденцію року. В Україні став популярним такий вид відпочинку, як глемпінг. Це новий термін у туристському лексиконі, він утворюється з двох слів — гламурний кемпінг. Це так звані малі архітектурні форми, споруди, які можна розгорнути у якихось мальовничих куточках, приміром біля замків, у національних парках тощо, де не можна будувати стаціонарні готелі для прийому туристів. Тобто це тимчасові мобільні утворення.

Останнім часом глемпінгами почали займатися вітчизняні готельєри. Проте це загальносвітова тенденція, яка дуже швидко поширюється. І цього літа таким видом відпочинку захоплюватимуться в різних країнах.

Отже, туристське літо вже розпочалося. Як бачимо, українські туристи не можуть подорожувати більшістю улюблених країн ЄС, чимало з яких ще закриті. Проте вибір для літнього відпочинку чималий. А туристичні агенції це сподіваються, що деякі з країн Європейського Союзу відкриються для українського туриста ще влітку 2021 року.

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

Звісно, що заборона в'їзду в чимало країн Європи робить Україну більш привабливою для внутрішнього туризму, адже пересуваючись тут, не треба робити тестів і подавати довідок.

«Урядовий кур'єр» поглянув на проблеми внутрішнього туризму під своїм кутом.

Нам є що змінювати на крає

Цікаво, що деякі керівники туркомпаній України не дуже схвально та позитивно оцінюють перспективи літнього відпочинку саме в нашій країні. Так, керівниця однієї з турагенцій зазначила: «Про внутрішній туризм не повертається язик сказати щось хороше. Те, що пропонують «за всі гроші світу» тільки засмучує мене, адже коли знаєш, що є крає і доступніше. Більшість туристів, які торік побоювалися летіти за кордон і відпочили на українських курортах, дійшли висновку, що більше ніколи цього не робитимуть. Моя думка така: туризм в Україні треба розвивати не для співвітчизників, а для іноземних громадян і прагнути, щоб саме їм було у нас комфортно й цікаво відпочивати. І наш менталітет підхопить моду відпочивати у власній країні. Але боюся, не скоро це станеться, а може, і ніколи».

Ніде правди діти: експерт має рацію. Саме так можна сказати про більшість наших курортів, які ще далекі від європейської якості. Точніше, чимало готелів значно

Подорожуймо Україною!
УДОМА КРАЩЕ. Тим, хто боїться закордоння, рідні краї сподобаються

Фото з сайту lookmytips.com

підтягнулися у цьому питанні, що не можна сказати про інфраструктуру.

Європейська Одеса та інші куточки

Проте їздити і дивитися українцям в Україні є куди і є що.

І море в Україні тепле та лагідне теж. Отже, для любителів поєднання відпочинку на пляжі з певним культурним навантаженням, звісно, хочеться порекомендувати Одесу. А вже там вже давно облаштовано за європейськими мірками чудові пляжі Ланжерон та Аркадія. Привели до ладу останніми роками інші куточки

циього чудового міста: Лузанівку, Дельфін, Відраду.

Нині Одеса та область після тимчасової втрати кримських курортів рік у рік дедалі більше тішать око. Цікаві курорти — Серпівка й Затока. Став майже європейським курорт у Коблево. Торік значно підвищили якість Лазурне та Залізний Порт на Херсонщині.

Слід сказати про кінець літа, коли на відомому азовському курорті в Бердянську відбудеться знаменитий кінофестиваль «Бригантина». Місцева влада сподівається, що саме під час його проведення кількість відпочивальників у місті значно збільшиться.

Однак українські морські курорти Чорного моря вирізняються тим, що часто на тиждень або навіть і більше вітер наносить холодні маси води (так звана низовка) і температура морської води різко падає до 10–12 градусів. Звісно, що в такій воді не можна купатися, і це значно псує відпочинок. Часто не можна прогнозувати, коли саме це станеться. Це неабиякий мінус морського відпочинку.

Озерний рай

Для тих, кого не приваблюють яскраве сонце та проведення відпустки на морських пляжах, можна рекомендувати альтернатив-

ний відпочинок. Нині це не лише Карпати. В Україні вже облаштовано чимало курортних місць, де можна непогано відпочити. Передовсім знамениті Шацькі озера на Волині. Щоправда, відпочивальники скаржаться на низький рівень тамтешніх готелів, проте для кого це не головне, перебування на цих озерах буде приємним.

Нині українці відкрили для себе інше чудове місце — Голубі озера Чернігівщини, які ще називають Українськими Мальдівами за блакитну воду та чудову поліську природу. Останніми роками навколо озер збудували чимало приватних готелів та баз відпочинку.

Українці схилиються до літнього відпочинку та одночасного оздоровлення. Непоганим місцем стануть радонові озера на Кіровоградщині біля міста Олександрія, які утворилися ще до Другої світової війни на місці видобутку граніту. Лікувальні властивості цих озер оцінили навіть німці. Тривалий час ці чудові озера були у забутті й лише кілька років тому стали приїжджати люди.

Щоправда, ці місця відрізняються тим, що тут немає інфраструктури, проте для любителів відпочинку з наметами чи мешкання в сільських хатах такий відпочинок та лікування буде чудовою альтернативою дорогим курортам. Та й грошей можна зекономити чимало.

Україна мальовнича та красива. І ми ще погано знаємо рідні куточки. Проте рік у рік відкриваємо їх для себе й дітей. І саме пандемія, спричинена COVID-19, ще більше підштовхнула ці процеси до активізації.

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо захисту споживачів при врегулюванні простроченої заборгованості

Верховна Рада України **постановляє:**
І. Внести зміни до таких законів України:
1. У Законі України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами):
1) частину першу статті 1 доповнити абзацом такого змісту:
«Терміни «врегулювання простроченої заборгованості», «реєстр колекторських компаній» та «колекторська компанія» вживаються у цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України «Про споживче кредитування»;
2) у частині першій статті 7:
пункт 9¹ викласти в такій редакції:
«9¹) веде Державний реєстр фінансових установ, реєстр колекторських компаній, а у визначених Національним банком випадках — інші реєстри осіб, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання та нагляд за діяльністю яких здійснює Національний банк»;
доповнити пунктом 34¹ такого змісту:
«34¹) здійснює нагляд за додержанням банками, іншими фінансовими установами, особами, які не є фінансовими установами, але мають право надавати окремі фінансові послуги, та колекторськими компаніями законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг, у тому числі вимог щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки)»;
2. Абзац першої частини першої статті 73 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30 із наступними змінами) викласти в такій редакції:
«У разі порушення банками або іншими особами, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку України відповідно до цього Закону, банківського, валютного законодавства, законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, нормативно-правових актів Національного банку України, його вимог, встановлених відповідно до статті 66 цього Закону, здійснення ризикової діяльності, що загрожує інтересам вкладників чи інших кредиторів банку, застосування іноземними державами або міждержавними об'єднаннями, або міжнародними організаціями санкцій до банків чи власників істотної участі у банках, що становлять загрозу інтересам вкладників чи інших кредиторів банку та/або стабільності банківської системи, порушення встановлених законодавством вимог щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки) Національний банк України має право застосувати заходи впливу, адекватні вчиненому порушенню або рівню такої загрози, до яких належать»;
3. У Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1 із наступними змінами):
1) у статті 1:
частину першу доповнити пунктом 28¹ такого змісту:
«28¹) супровідні послуги — допоміжні послуги та посередницькі послуги»;
частину другу доповнити новим абзацом першим такого змісту:
«2. Терміни «колекторська компанія», «врегулювання простроченої заборгованості» вживаються у цьому Законі в значеннях, наведених у Законі України «Про споживче кредитування»;
У зв'язку з цим абзаци перший та другий вважати відповідно абзацами другим та третім;
2) пункт 1 частини першої статті 3¹ викласти в такій редакції:
«1) забезпечення відповідального ставлення до всіх категорій споживачів фінансових послуг, у тому числі при врегулюванні простроченої заборгованості (дотримання вимог щодо етичної поведінки)»;
3) абзац перший частини четвертої статті 12¹ викласти в такій редакції:
«4. Фінансові установи повинні також розкривати шляхом розміщення на безоплатній основі в загальнодоступній інформаційній базі даних про фінансові установи та на власних веб-сайтах (веб-сторінках) в обсязі та порядку, встановлених відповідним органом, що здійснює державне регулювання ринків фінансових послуг, таку інформацію»;
4) частину першу статті 38¹ доповнити пунктом 17 такого змісту:
«17) застосування Національним банком України два та більше разів протягом року заходів впливу за порушення встановлених законодавством вимог щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки)»;
5) у статті 41¹:
частину першу викласти в такій редакції:
«1. Ненадання, несвочасне надання споживачу фінансових послуг визначеної законодавством інформації про умови надання фінансових послуг, надання недостовірної інформації про фінансову послугу або порушення встановлених законодавством вимог щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки) тягнуть за собою відповідальність, встановлену законом»;
у частині другій:
абзац перший викласти в такій редакції:
«2. Органи, які здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг, у межах своєї компетенції застосовують до фінансових установ, інших суб'єктів господарювання, що надають фінансові послуги, та осіб, які надають посередницькі послуги на ринках фінансових послуг, у тому числі кредитних посередників, колекторських компаній, штрафні санкції за такі порушення прав споживачів»;
пункт 7 викласти в такій редакції:
«7) неповідомлення надавачем фінансової послуги споживача про відступлення права вимоги за договором про надання фінансової послуги, якщо обов'язковість такого повідомлення встановлена законом, — у розмірі від 300 до 600 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожен випадок такого неповідомлення»;
доповнити пунктами 8—10 такого змісту:
«8) недотримання встановлених законодавством вимог щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки) — у розмірі від 3000 до 6000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;
9) залучення до врегулювання простроченої заборгованості юридичної особи, не включеної до реєстру колекторських компаній, — у розмірі від 5000 до 8000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;
10) недотримання встановлених законом вимог до договору про споживчий кредит — у розмірі від 5000 до 7000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;
4. У Законі України »Про споживче кредитування» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 1, ст. 2; 2019 р., № 44, ст. 278; із змінами, внесеними Законом України від 15 вересня 2020 року № 891-ІХ):
1) у статті 1:
у частині першій:
пункт 1 викласти в такій редакції:
«1) врегулювання простроченої заборгованості — здійснювані кредитором, новим кредитором, колекторською компанією заходи, спрямовані на погашення у позасудовому порядку заборгованості споживача, який прострочив виконання грошового зобов'язання (прострочена заборгованість) за договором про споживчий кредит або іншим договором, передбаченим частиною другою статті 3 цього Закону. Заходи, здійснювані Фондом гарантування вкладів фізичних осіб у процесі виведення неплатоспроможних банків з ринку і ліквідації банків в частині роботи з простроченою заборгованістю споживача, не є врегулюванням простроченої заборгованості»;
доповнити пунктами 1¹, 4¹, 7¹ і 8¹ такого змісту:
«1¹) договір про споживчий кредит — вид кредитного договору, за яким кредитодавець зобов'язується надати споживчий кредит у розмірі та на умовах, встановлених договором, а споживач (позичальник) зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти за користування кредитом на умовах, встановлених договором»;
«4¹) колекторська компанія — юридична особа (у тому числі небанківська фінансова установа, яка відповідно до закону має право надавати кошти у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту, та/або послуги з факторингу), включена до реєстру колекторських компаній, яка в інтересах кредитодавця (первісного кредитора) та/або нового кредитора (у разі заміни первісного кредитора) відповідно до договору з таким кредитодавцем та/або новим кредитором має право здійснювати врегулювання простроченої заборгованості»;
«7¹) новий кредитор — особа, яка у встановленому законодавством порядку набула за цивільно-правовим договором або із інших підстав заміни кредитора у зобов'язанні право вимоги за договором про споживчий кредит або іншим договором, передбаченим частиною другою статті 3 цього Закону»;
«8¹) реєстр колекторських компаній — система одержання, накопичення, зберігання, використання та поширення інформації (даних) про колекторські компанії»;
частину другу доповнити новим абзацом першим такого змісту:
«2. Термін «близькі особи» вживається у цьому Законі в значенні, наведеному у Законі України «Про запобігання корупції».
У зв'язку з цим абзац перший вважати абзацом другим;
2) у статті 3:
частину першу викласти в такій редакції:
«1. Цей Закон регулює відносини між кредитодавцями, кредитними посередниками та споживачами під час надання послуг споживчого кредитування, а також відносини, що виникають у зв'язку з врегулюванням простроченої заборгованості за дого-

ворами про споживчий кредит та іншими договорами, передбаченими частиною другою цієї статті»;
абзац перший частини другої викласти в такій редакції:
«2. Цей Закон, крім положень щодо врегулювання простроченої заборгованості, пункту 9 частини третьої статті 9, пункту 15 частини першої та частини другої статті 12 цього Закону, не поширюється на»;
частини третю і четверту викласти в такій редакції:
«3. До кредитів у формі кредитування рахунку зі строком погашення кредиту, що становить від одного до трьох місяців або на вимогу, застосовуються лише вимоги частини першої, пунктів 1 і 2 частини другої статті 7, статей 8—10, частин першої — четвертої статті 12, статті 13, частини шостої статті 15, статті 18, статті 21 цього Закону, а також положення щодо врегулювання простроченої заборгованості.
4. До кредитів за договорами, загальний розмір кредиту за якими не перевищує розміру однієї мінімальної заробітної плати, встановленої на день укладення кредитного договору, застосовуються вимоги цього Закону, крім частин другої — сьомої, абзацу другого частини десятої та частини дванадцятої статті 9, частини шостої статті 14, статті 19 та частини другої статті 21 цього Закону, а також положення щодо врегулювання простроченої заборгованості»;
3) частини першу — третю статті 5 викласти в такій редакції:
«1. Державне регулювання та нагляд у сфері споживчого кредитування здійснює Національний банк України.
2. Національний банк України у сфері споживчого кредитування:
1) затверджує методику розрахунку загальної вартості кредиту для споживача, реальної річної процентної ставки за договором про споживчий кредит;
2) встановлює вимоги до кредитних посередників та їхньої діяльності;
3) встановлює вимоги до кредитодавців, нових кредиторів, колекторських компаній та їхньої діяльності при здійсненні ними врегулювання простроченої заборгованості;
4) здійснює нагляд за додержанням кредитодавцями, новими кредиторами, колекторськими компаніями законодавства про захист прав споживачів фінансових послуг, у тому числі вимог щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки);
5) здійснює контроль за додержанням законодавства про рекламу;
6) приймає рішення про належність заходів, спрямованих на погашення у позасудовому порядку заборгованості споживача, який прострочив виконання грошового зобов'язання за договором про споживчий кредит або іншим договором, передбаченим частиною другою статті 3 цього Закону, до здійснення діяльності з врегулювання простроченої заборгованості (колекторської діяльності);
7) розглядає звернення споживачів фінансових послуг, у межах компетенції перевіряє викладені споживачами факти порушення їхніх прав та відповідно до законодавства приймає рішення за результатами розгляду звернень;
8) у межах компетенції вживає заходів, спрямованих на припинення виявлених порушень прав споживачів, поновлення порушених прав споживачів, встановлення та усунення причин таких порушень, встановлення посадових осіб, відповідальних за виявлені порушення;
9) приймає рішення про внесення до реєстру колекторських компаній або про відмову в такому внесенні;
10) веде реєстр колекторських компаній та встановлює порядок його ведення;
11) здійснює інші повноваження, передбачені законом.
3. Національний банк України здійснює нагляд у сфері споживчого кредитування у формах інспекційних перевірок та безвізного нагляду»;
4) частину першу статті 8 викласти в такій редакції:
«1. Реальна річна процентна ставка обчислюється відповідно до нормативно-правових актів Національного банку України»;
5) пункт 9 частини третьої статті 9 викласти в такій редакції:
«9) попередження про наслідки прострочення виконання зобов'язань із сплати платежів, у тому числі розмір неустойки, процентної ставки, інших платежів, що застосовуються чи стягуються у разі невиконання зобов'язань за договором про споживчий кредит, а також про право кредитодавця та/або нового кредитора залучати до врегулювання простроченої заборгованості колекторську компанію. Попередження про право кредитодавця залучати до врегулювання простроченої заборгованості колекторську компанію обов'язково має включати інформацію про встановлені законодавством вимоги щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимоги щодо етичної поведінки), про право споживача на звернення до Національного банку України щодо недотримання зазначених вимог кредитодавцем та/або новим кредитором, та/або колекторською компанією, а також на звернення до суду з позовом про відшкодування шкоди, завданої споживачу у процесі врегулювання простроченої заборгованості, та інформацію про кримінальну відповідальність, передбачену статтею 182 Кримінального кодексу України за незаконне збирання, зберігання, використання, поширення конфіденційної інформації про третіх осіб»;
6) частину четверту статті 10 викласти в такій редакції:
«4. Кредитодавець, новий кредитор, кредитний посередник та колекторська компанія несуть відповідальність за порушення прав споживачів у сфері захисту персональних даних згідно із законом»;
7) у статті 12:
частину першу доповнити пунктом 15 такого змісту:
«15) право споживача на звернення до Національного банку України у разі порушення кредитодавцем, новим кредитором та/або колекторською компанією законодавства у сфері споживчого кредитування, у тому числі порушення вимог щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки), а також на звернення до суду з позовом про відшкодування шкоди, завданої споживачу у процесі врегулювання простроченої заборгованості»;
частину другу доповнити абзацами другим — п'ятим такого змісту:
«Кредитодавець, новий кредитор не має права залучати колекторську компанію до врегулювання простроченої заборгованості, якщо умовами договору про споживчий кредит не передбачено таке право кредитодавця, нового кредитора.
Кредитодавець, новий кредитор, колекторська компанія має право звертатися до третіх осіб у порядку та на умовах, передбачених статтею 25 цього Закону, з метою інформування про необхідність виконання споживачем зобов'язань за договором про споживчий кредит, якщо таке право прямо передбачено умовами договору про споживчий кредит, а у разі якого такий договір укладається шляхом приєднання — в індивідуальній частині договору.
Умови договору про споживчий кредит повинні передбачати заборону кредитодавцю, новому кредитору, колекторській компанії повідомляти інформацію про укладення споживачем договору про споживчий кредит, його умов, стан виконання, наявність простроченої заборгованості та її розмір особам, які не є стороною цього договору. Така заборона не поширюється на випадки повідомлення зазначеної інформації представникам, спадкоємцям, поручителям, майновим поручителям споживача, третім особам, взаємодія з якими передбачена договором про споживчий кредит та які надали згоду на таку взаємодію, а також на випадки передачі інформації про прострочену заборгованість близьким особам споживача із дотриманням вимог частини шостої статті 25 цього Закону, за умови наявності у договорі про споживчий кредит волевиявлення споживача щодо передачі зазначеної інформації. У разі якщо такий договір укладається шляхом приєднання, зазначене волевиявлення повинно міститися в індивідуальній частині договору.
Кредитодавець не має права зазначати у договорі про споживчий кредит як поручителя або майнового поручителя особу, за якою не укладено відповідний письмовий договір»;
частину п'яту доповнити абзацом другим такого змісту:
«Договір про споживчий кредит, укладений з порушенням вимог частини першої цієї статті, є нікчемним»;
8) статтю 18 викласти в такій редакції:
«Стаття 18. Відступлення права вимоги за договором про споживчий кредит
1. Відступлення права вимоги за договором про споживчий кредит здійснюється відповідно до цивільного законодавства з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.
Кредитодавець, який відступив право вимоги за договором про споживчий кредит новому кредитору або залучив колекторську компанію до врегулювання простроченої заборгованості, зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дати відступлення права вимоги за договором про споживчий кредит новому кредитору або залучення колекторської компанії до врегулювання простроченої заборгованості повідомити споживача у спосіб, визначений частиною першою статті 25 цього Закону та передбачений договором про споживчий кредит, про такий факт та про передачу персональних даних споживача, а також надати інформацію про нового кредитора або колекторську компанію відповідно (найменування, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України, місцезнаходження, інформація для здійснення зв'язку — номер телефону, адресу, адресу електронної пошти). Зазначені обов'язок зберігається за новим кредитором у разі подальшого відступлення права вимоги за відповідним договором.
2. Відступлення права вимоги за договором про споживчий кредит допускається фінансовій установі, яка відповідно до закону має право надавати кошти у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту, та/або послуги з факторингу.
У разі якщо особа, яка не є фінансовою установою, яка відповідно до закону має право надавати кошти у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту, та/або послуги з факторингу, набуває право вимоги за договором про споживчий кредит у результаті правонаступництва або відповідно до закону, така особа не має права самостійно врегулювати прострочену заборгованість та зобов'язана залучити до врегулювання простроченої заборгованості колекторську компанію. Зазначена вимога не поширюється на Фонд гарантування вкладів фізичних осіб.
3. До нового кредитора переходять передбачені цим Законом зобов'язання кредитодавця, зокрема щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимоги щодо етичної поведінки).

Новий кредитор не має права залучати колекторську компанію до врегулювання простроченої заборгованості, якщо умовами договору про споживчий кредит, за яким набуто право вимоги, не передбачено таке право кредитодавця.
4. Положення цієї статті застосовуються до всіх подальших відступлень права вимоги за договором про споживчий кредит, які здійснюються новим кредитором»;
9) доповнити розділом III¹ такого змісту:
«Розділ III¹
ВРЕГУЛЮВАННЯ ПРОСТРОЧЕНОЇ ЗАБОРГОВАНOSTI
Стаття 22. Набуття статусу колекторської компанії
1. Юридична особа, яка має намір набути статус колекторської компанії (крім небанківської фінансової установи) (далі — заявник), подає до Національного банку України відповідно до вимог, у порядку та за формою, що встановлені нормативно-правовими актами Національного банку України, такі документи:
1) заява про включення до реєстру колекторських компаній;
2) анкета заявника з описом його бізнес-намірів;
3) документи, що містять відомості про керівників, працівників заявника, осіб, залучених заявником на підставі цивільно-правових договорів для безпосередньої взаємодії із споживачами, разом із письмовим запевненням про їх відповідність кваліфікаційним вимогам, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України;
4) документи, що містять відомості про власників істотної участі заявника, та документи, визначені нормативно-правовими актами Національного банку України, що підтверджують відповідність власників істотної участі заявника вимогам, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України;
5) документи, що містять відомості про структуру власності заявника;
6) анкета заявника щодо політик та внутрішніх положень заявника щодо взаємодії із споживачами, захисту персональних даних, порядку організації та проведення навчання і підвищення кваліфікації працівників;
7) письмове запевнення керівників про проходження працівниками заявника, третіми особами, залученими заявником на підставі цивільно-правових договорів для безпосередньої взаємодії із споживачами, навчання з питань встановлених законодавством вимог щодо взаємодії із споживачами при врегулюванні простроченої заборгованості (вимог щодо етичної поведінки), захисту прав споживачів та обробки персональних даних;
8) документ, що підтверджує внесення заявником встановленої Національним банком України плати за розгляд пакета документів.
Для внесення до реєстру колекторських компаній заявник зобов'язаний подати до Національного банку України одночасно всі документи та інформацію, визначені цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України.
Протягом строку розгляду документів, передбаченого частиною третьою цієї статті, Національний банк України має право вимагати, а заявник зобов'язаний надати додаткову інформацію, документи та/або пояснення, що є необхідними для встановлення достовірності відомостей, наданих відповідно до вимог цієї статті та/або нормативно-правових актів Національного банку України. У такому разі розгляд заяви про внесення до реєстру колекторських компаній зупиняється до моменту отримання відповіді від заявника. У разі неотримання вичерпної відповіді протягом 30 робочих днів з дня надсилання запиту Національним банком України документи, подані для внесення до реєстру колекторських компаній, вважаються такими, що містять неповну інформацію, та повертаються заявнику.
Заявник, який є небанківською фінансовою установою, що має право надавати фінансові послуги з факторингу та/або надання коштів у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту, та має намір набути статус колекторської компанії, подає до Національного банку України відповідно до вимог, у порядку та за формою, встановленими нормативно-правовими актами Національного банку України, заяву про включення до реєстру колекторських компаній.
Заявник, який є небанківською фінансовою установою, що має право надавати фінансові послуги з факторингу та/або надання коштів у позику, в тому числі на умовах фінансового кредиту, не включена до реєстру колекторських компаній, має право здійснювати врегулювання простроченої заборгованості лише у власних інтересах.
2. Власником істотної участі колекторської компанії не може бути:
1) фізична особа:
а) яка має не зняту або не погашену в установленому законом порядку судимість за кримінальними правопорушеннями проти громадської безпеки, кримінальними правопорушеннями проти власності, кримінальними правопорушеннями у сфері господарської діяльності, кримінальними правопорушеннями у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку, кримінальними правопорушеннями у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг, кримінальними правопорушеннями проти життя та здоров'я особи;
б) яка є резидентом держави, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України», та/або держави, дії якої створюють умови для виникнення збройного конфлікту та застосування воєнної сили проти України;
в) зареєстроване місце проживання якої розташоване на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономній Республіці Крим та місті Севастополі або території проведення операції Об'єднаних сил;
г) до якої застосовано дисциплінарне стягнення у вигляді позбавлення права на зайняття адвокатською діяльністю, який анулювано свідченням про право на зайняття нотаріальною діяльністю або діяльністю арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), яку позбавлено права на здійснення діяльності приватного виконавця, — протягом трьох років з дня прийняття відповідного рішення;
г) звільнена з посади судді, прокурора, працівника правоохоронного органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування у зв'язку з притягненням до дисциплінарної відповідальності, — протягом трьох років з дня звільнення;
д) яка не відповідає вимогам до ділової репутації, встановленими нормативно-правовими актами Національного банку України;
2) юридична особа:
а) зареєстрована у державі, що здійснює збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України», та/або державі, дії якої створюють умови для виникнення збройного конфлікту та застосування воєнної сили проти України;
б) місцезнаходження якої відповідно до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань є тимчасово окупована територія України або територія проведення операції Об'єднаних сил;
в) яка не відповідає вимогам до ділової репутації, встановленими нормативно-правовими актами Національного банку України.
3. За результатами розгляду документів заявника Національний банк України приймає рішення про включення заявника до реєстру колекторських компаній або про відмову у включенні протягом 30 робочих днів з дня подання повного пакета документів.
4. Національний банк України відмовляє у включенні заявника до реєстру колекторських компаній, якщо:
1) подані документи містять неповну або недостовірну інформацію чи не відповідають вимогам закону або нормативно-правових актів Національного банку України;
2) заявник, керівник (керівники) заявника, працівники заявника, інші особи, залучені заявником на підставі цивільно-правових договорів для безпосередньої взаємодії із споживачами, або власники істотної участі заявника не відповідають вимогам, встановленим цим Законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України, у тому числі кваліфікаційним вимогам;
3) структура власності заявника не відповідає вимогам, встановленими нормативно-правовими актами Національного банку України.
Забороняється включення до реєстру колекторських компаній юридичних осіб, місцезнаходження яких відповідно до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань є тимчасово окупована територія України або територія проведення операції Об'єднаних сил.
5. Заявник набуває статусу колекторської компанії та право здійснювати врегулювання простроченої заборгованості з дня включення відомостей про нього до реєстру колекторських компаній.
Юридичні особи, не включені до реєстру колекторських компаній, забороняється здійснювати врегулювання простроченої заборгованості.
Положення абзацу другого цієї частини не поширюється на кредитодавців та нових кредиторів, які здійснюють врегулювання простроченої заборгованості, право вимоги за якою належить таким особам.
6. Національний банк України видає заявнику, відомості про якого включені до реєстру колекторських компаній, витяг з реєстру колекторських компаній за формою, що затверджується Національним банком України.
7. Особи, які мають істотну участь у колекторській компанії, зобов'язані протягом усього часу, впродовж якого вони мають істотну участь у колекторській компанії, відповідати вимогам, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України.
Стаття 23. Права та обов'язки кредитодавця, нового кредитора, колекторської компанії при врегулюванні простроченої заборгованості
1. Кредитодавець, новий кредитор має право залучати до врегулювання простроченої заборгованості виключно колекторську компанію, включену до реєстру колекторських компаній, шляхом укладення відповідного договору. Договір, спрямований на врегулювання простроченої заборгованості, укладений кредитодавцем, новим кредитором з юридичною особою, яка не включена до реєстру колекторських компаній, є нікчемним.
2. Кредитодавець, новий кредитор зобов'язаний повідомити Національний банк України про укладення договору з колекторською компанією у строки та порядку, визначені Національним банком України.
3. Кредитодавець, новий кредитор зобов'язаний розмістити на власному веб-сайті (веб-сайтах), у програмному застосунку (мобільному додатку), що використовуються для надання ним послуг, а також у місцях надання фінансових послуг споживачам інформацію про колекторські компанії, що діють у його інтересах при врегулюванні про-

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 14 квітня 2021 р. № 366-р
Київ

Про схвалення Національної стратегії із створення безбар’єрного простору в Україні на період до 2030 року

1. Схвалити Національну стратегію із створення безбар’єрного простору в Україні на період до 2030 року, що додається.
2. Міністерству розвитку громад та територій разом з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади:
у тримісячний строк розробити та подати Кабінетові Міністрів України проєкт плану заходів в реалізації Національної стратегії на 2021—2022 роки, схваленої цим розпорядженням;
починаючи з 2022 року розробляти та подавати Кабінетові Міністрів України проєкт дворічних планів заходів з реалізації Національної стратегії, схваленої цим розпорядженням.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 14 квітня 2021 р. № 366-р

НАЦІОНАЛЬНА СТРАТЕГІЯ
із створення безбар’єрного простору в Україні на період до 2030 року

Розділ I. Загальні положення

У цій Стратегії терміни вживаються в такому значенні:
безбар’єрність — загальний підхід до формування та імплементації державної політики для забезпечення безперешкодного доступу всіх груп населення до різних сфер життєдіяльності;
гендерна рівність — рівний правовий статус жінок і чоловіків та рівні можливості для його реалізації, що дозволяє особам обох статей брати рівну участь у всіх сферах життєдіяльності суспільства;
доступність — забезпечення рівного доступу всім групам населення до фізичного оточення, транспорту, інформації та зв’язку, інформаційно-комунікаційних технологій і систем, а також до інших об’єктів та послуг, як у міських, так і в сільських районах;
об’єкти фізичного оточення — будівлі і споруди, об’єкти благоустрою та транспортної інфраструктури;
стаła мобільність — організація переміщення людей, що знижує рівень впливу на навколишнє середовище і передбачає розвиток інтегрованої системи громадського транспорту, мережі пішохідних та велосипедних шляхів;
універсальний дизайн — дизайн об’єктів фізичного оточення, програм та послуг, максимально придатний для використання всіма групами населення без необхідності додаткової адаптації чи спеціального дизайну. Універсальний дизайн не виключає допоміжних пристроїв для конкретних груп осіб з інвалідністю, де це необхідно.
Термін «маломобільні групи населення» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про регулювання містобудівної діяльності», термін «особа з інвалідністю» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні».

Вступ

Відповідно до Конституції України людина, її життя і здоров’я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Разом з тим перед багатьма громадянами України стоїть ряд бар’єрів у реалізації своїх прав, отриманні доступу до публічних послуг та повноцінної участі у культурному, політичному та суспільному житті. Ці бар’єри наявні у різних сферах — від доступності до громадських та житлових будівель до працевлаштування чи культурного життя. Відсутність безбар’єрного середовища не лише створює проблеми для мільйонів громадян, але і призводить до загального погіршення добробуту кожної людини. Проблеми наявні у загальному доступі до інфраструктури (як фізичної, так і цифрової), а також у кожній сфері життя людини, зокрема ускладнений доступ до громадського транспорту та об’єктів фізичного оточення, відсутність адаптації інформації, сайтів та додатків для всіх громадян, суспільне несприйняття, бар’єри у доступі до освіти, роботи. Крім того, недостатній рівень забезпечення статистичними даними не дає змогу точно визначити кількість людей, які щодня стикаються з тими чи іншими бар’єрами, та, як наслідок, ускладнює процес формування та реалізації державної політики для усунення цих бар’єрів.
Національна стратегія із створення безбар’єрного простору в Україні на період до 2030 року (далі — Стратегія) спрямована на визначення ключових проблем та формування рішень для їх розв’язання/мінімізації.
Стратегія орієнтується на провідні документи щодо створення безбар’єрного простору, зокрема Конвенцію про права осіб з інвалідністю, ратифіковану Законом України від 16 грудня 2009 р. № 1767-VI, Європейську соціальну хартію (переглянуту), ратифіковану Законом України від 14 вересня 2006 р. № 137-V, Конвенцію Організації Об’єднаних Націй про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок, міжнародну ініціативу «Партнерство Біаррі»).

Крім того, під час розроблення ініціатив було проаналізовано ряд кращих міжнародних практик створення безбар’єрного простору, зокрема країн Європейського Союзу, Канади, Сінгапуру, Японії, Великобританії, США.
Положення Стратегії враховують весь ряд напрацьованих раніше стратегічних документів в Україні, зокрема щодо створення безбар’єрного середовища для осіб з інвалідністю, розвитку молоді, захисту прав людини, подолання нерівності (у тому числі гендерної).

Мета Стратегії

Метою Стратегії є створення безперешкодного середовища для всіх груп населення, забезпечення рівних можливостей кожній людині реалізовувати свої права, отримувати послуги на рівні з іншими шляхом інтегрування фізичної, інформаційної, цифрової, соціальної та громадської, економічної та освітньої безбар’єрності до всіх сфер державної політики.

Очікувані результати

Очікуваним результатом реалізації Стратегії є визначення та суспільна підтримка стратегічного курсу держави у сфері створення безбар’єрного простору, послідовна реалізація якого дасть можливість кожній людині:
отримати безперешкодний доступ до об’єктів фізичного оточення;
отримувати інформацію у найзручніший спосіб;
отримати спрощений доступ до цифровізованих та аналогових державних та соціальних послуг;
отримати рівні умови участі у всіх сферах життя суспільства;
отримати умови та рівні можливості для занять фізичною культурою та спортом;
отримати рівні умови та можливості для культурного (мистецького) та/або креативного вираження, провадження культурної діяльності; доступу до культурних послуг, культурних цінностей, культурної спадщини та інформації про них;
брати участь у політичних процесах та громадській діяльності;
отримати рівні можливості та вільний доступ до освіти;
отримати рівні умови та можливості у сфері зайнятості, а також заняття підприємцтвом.
Завдяки імплементації Стратегії:
безбар’єрність стане наскрізним принципом державної політики та включатиметься до всіх довгострокових рішень та програм на національному та місцевому рівні;
кошти державного та місцевих бюджетів спрямовуватимуться виключно на придбання товарів, робіт та послуг, що в розумінні Стратегії будуть доступними для кожного;
отримано актуальну інформацію про стан доступності будівель, інфраструктури, транспорту, інформації, цифрових послуг для планування програм та інвестицій в створення безперешкодного середовища;
затверджені та запроваджуватимуться стандарти доступу до товарів та послуг, що пропонуються приватним сектором.

Підхід до побудови розділів Стратегії

Стратегія складається з двох основних рівнів: рамкових умов безбар’єрності та стандартів безбар’єрності.
Перший рівень визначає доступність людини до фізичної, інформаційної та цифрової інфраструктури та участі у суспільно-політичних процесах та можливості самореалізації.
Другий рівень фокусується на створенні умов безбар’єрності в окремих сферах життя. Такими сферами є сфери освіти та економічної діяльності (зайнятості та підприємництва). Організаційний рівень включатиме розроблення та впровадження методологій та індикаторів моніторингу реалізації принципів безбар’єрності на національному та місцевому рівні та комунікаційні кампанії. Для реалізації Стратегії Кабінетом Міністрів України кожні два роки затверджуватиметься план заходів з реалізації Стратегії.
Кожен тематичний напрям Стратегії побудований відповідно до уніфікованої структури, яка включає в себе:
визначення візії напрям;
аналіз поточного стану та визначення ключових проблем за напрямом;
визначення стратегічних цілей;
формування завдань, спрямованих на досягнення стратегічних цілей;
визначення цільових індикаторів за напрямом;
визначення очікуваних результатів за напрямом.

Використання такої структури дає змогу чітко визначити сутність напрямку, зрозуміти поточну ситуацію та існуючі проблеми, сформувати стратегічні цілі, визначити завдання, які необхідно виконати, та встановити цільові індикатори, прогрес у досягненні яких доцільно відстежувати для здійснення загального моніторингу стану виконання Стратегії.

Розділ II. Стратегічний курс за напрямками безбар’єрності
Напрям 1. Фізична безбар’єрність

Візія

Усі об’єкти фізичного оточення доступні для всіх соціальних груп незалежно від віку, стану здоров’я, інвалідності, майнового стану, статі, місця проживання та інших ознак.

Аналіз поточного стану та визначення ключових проблем

На сьогодні переважна більшість об’єктів фізичного оточення не є адаптованими для переміщення/користування ними осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.
Переважна частина громадського транспорту (автобуси, тролейбуси, трамваї), а також міжміського, міжнародного авто- та залізничного сполучення є застарілою та недоступною, що унеможливило перевезення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення (відсутні пандуси, обладтовані місця для осіб з числа маломобільних груп населення, вказівники, звукові сигнали, титрована інформація тощо).
Ключовими причинами даної проблеми є відсутність системи моніторингу, недосконалість відповідної нормативно-правової та нормативної бази, відсутність кваліфікованих кадрів.

Висновок 1. Відсутня дієва система моніторингу і контролю у сфері доступності. Недостатній рівень забезпечення актуальними статистичними даними щодо доступності об’єктів фізичного оточення та транспорту ускладнює процес формування та реалізації державної політики у сфері доступності.

Варто також зазначити, що через відсутність фахового і незалежного моніторингу доступності на національному рівні суспільство недостатньо інформоване про стан фізичної безбар’єрності в Україні.

На даній час відсутній механізм контролю за створенням підприємствами, установами та організаціями умов для безперешкодного доступу осіб з інвалідністю.
Висновок 2. На сьогодні нормативно-правова та нормативна база є недосконалою. Наявні суперечності між діючими вимогами пожежної безпеки, державними стандартами, нормативами, технічними умовами, що ускладнює процес імплементації положень із створення безперешкодного життєвого середовища для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення. Деякі з положень державних будівельних норм, якими, зокрема, регламентуються питання доступності, відрізняються та суперечать одне одному, а формат їх викладення є ускладненим для сприйняття фахівцями різного рівня досвіду.

Висновок 3. Недостатня кількість кваліфікованих фахівців у сфері містобудування, архітектури і транспорту щодо доступності.

Відсутня система сертифікації фахівців з підтвердження навичок з питань доступності.

Стратегічні цілі

Стратегічними цілями є:
моніторинг і контроль у сфері доступності об’єктів фізичного оточення та транспорту на систематичній основі;
нормативно-правова та нормативна база у сфері доступності об’єктів фізичного оточення та транспорту ефективна, гармонізована та відповідає сучасним вимогам;
фахівці у сфері містобудування, архітектури і транспорту високо кваліфіковані щодо доступності.

Завдання, спрямовані на досягнення стратегічних цілей

Для досягнення стратегічної цілі «Моніторинг і контроль у сфері доступності об’єктів фізичного оточення та транспорту на систематичній основі» визначено такі завдання:

- щодо запровадження системи збору, аналізу та оприлюднення інформації про стан доступності об’єктів фізичного оточення та транспорту в Україні;
- розроблення порядку проведення моніторингу доступності об’єктів фізичного оточення, транспорту відповідно до встановлених норм доступності;
- розроблення уніфікованого інструментарію моніторингу доступності об’єктів фізичного оточення та транспорту громад;
- збір і поширення достовірної інформації про доступність об’єктів фізичного оточення, а також встановлення вимог до публічних закладів щодо інформування про наявні умови доступності їх будівель і приміщень;
- щодо поширення практик системного залучення місцевих громад та їх представників до контролю за реалізацією політики в частині створення безперешкодного життєвого середовища для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення та політик із сталої мобільності:
- аналіз ефективності діяльності «комітетів доступності» як консультативно-дорадчих органів при місцевих органах виконавчої влади;
- забезпечення обов’язкового долучення громадськості до процесу прийняття рішень в частині створення безперешкодного життєвого середовища для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення та із сталої мобільності на місцях;
- забезпечення своєчасного та належного реагування органів державної влади і органів місцевого самоврядування на звернення громадян щодо незабезпечення доступності об’єктів фізичного оточення;
- щодо налагодження дієвого механізму державного контролю і притягнення до відповідальності за порушення вимог законодавства в частині незабезпечення доступності:
- удосконалення системи контролю за дотриманням нормативно-правових актів і національних стандартів у сфері доступності;
- створення дієвого і прозорого механізму контролю за дотриманням вимог законодавства в частині забезпечення умов доступності об’єктів фізичного оточення для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення;
- створення дієвого механізму залучення громадських об’єднань до контролю за виконанням норм законодавства в частині забезпечення доступності;
- створення дієвого механізму притягнення до відповідальності за незабезпечення умов доступності об’єктів фізичного оточення для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення;
- створення дієвого і прозорого механізму контролю за додержанням приватними і комунальними підприємствами та організаціями, які надають послуги з перевезення пасажирів, вимог законодавства щодо спеціального обладнання транспортних засобів для безперешкодного користування їх послугами маломобільними групами населення;
- налагодження міжгалузєвої взаємодії між різними органами влади під час впровадження заходів із створення фізичної безбар’єрності;
- встановлення відповідальності за нестворення фізичного безбар’єрного простору на місцевому рівні;
- встановлення вимог до власників об’єктів громадського призначення щодо забезпечення їх доступності з перехідними положеннями і визначенням періоду, до якого ці вимоги мають бути виконані.

Для досягнення стратегічної цілі «Нормативно-правова та нормативна база у сфері доступності об’єктів фізичного оточення та транспорту ефективна, гармонізована та відповідає сучасним вимогам» визначені такі завдання:

- щодо формування та реалізації політики в частині створення безперешкодного життєвого середовища для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення:
- чітке визначення у відповідних нормативно-правових актах термінів «фізична безбар’єрність», «безбар’єрний простір», «безбар’єрність», «фізичне оточення», «об’єкти фізичного оточення», «транспортна інфраструктура», «соціальна інфраструктура», «просторове планування», «просторовий розвиток»;
- створення механізмів фінансування заходів із забезпечення фізичної безбар’єрності;
- запровадження механізму долучення управителів, співвласників або об’єднань співвласників багатоквартирних будинків, житлово-експлуатаційних контор до забезпечення доступності будівель, що перебувають в їх управлінні;
- розроблення механізму заохочення до забезпечення доступності для громадян, підприємств та організацій (спеціальний фонд, державні та місцеві податкові пільги, інформаційна підтримка тощо);
- розроблення типових програм доступності та інклюзивного розвитку територій для населених пунктів різного розміру та забезпечення їх прийняття у вигляді нормативно-правових актів місцевого самоврядування;
- проведення наскрізного аналізу державних політик, законодавства та практик органів державної та місцевої влади щодо забезпечення фізичної доступності;
- актуалізація існуючої нормативної бази щодо забезпечення фізичної доступності для гармонізації на національному рівні та приведення у відповідність з міжнародними стандартами;
- розроблення механізмів впровадження положень Стратегії щодо забезпечення фізичної доступності на місцевому рівні;
- забезпечення стійких механізмів фінансування ініціатив, спрямованих на створення фізичної доступності, за рахунок державного бюджету та інших джерел;
- вдосконалення державних будівельних норм з метою гармонізації їх положень, пов’язаних із забезпеченням фізичної доступності;
- розроблення нормативних документів щодо влаштування доступності, а саме типових рішень щодо існуючої забудови, окремих споруд;
- перегляд частки паркоміст для осіб з інвалідністю та запровадження механізмів диференційованої частки місць залежно від виду установи/закладу;
- щодо формування та реалізації політик сталої мобільності:
- забезпечення розроблення та прийняття «планів сталої міської мобільності» у громадах з урахуванням інклюзивності та принципів сталої міської мобільності;
- забезпечення механізму недопущення спрямування коштів державного та місцевих бюджетів на закупівлю обладнання, придбання транспортних засобів і оплати по-

слуг чи робіт, які не передбачають інклюзивності та/або не відповідають принципам сталої міської мобільності;

- стимулювання виробництва вітчизняними підприємствами транспортних засобів, спеціального і допоміжного устаткування для перевезення та переміщення маломобільних груп населення, а також виготовлення відповідних інформаційних та технологічних засобів (підтограм, інформаційних щитів, електронних табло тощо);
 - забезпечення під час закупівлі за державні кошти рухомого складу транспорту (міського, міжміського, міжнародного сполучення), придбання моделей, які максимально пристосовані для перевезення маломобільних груп населення, а також дообладнання існуючого парку спеціальними і допоміжними засобами для перевезення та переміщення осіб з числа таких груп;
 - встановлення технічних вимог (специфікацій) доступності до громадського транспорту. Включення вимоги доступності до технічної специфікації публічної закупівлі транспортних засобів, а також до ліцензійних умов для підприємств, які здійснюють перевезення пасажирів;
 - забезпечення закупівлі залізничних пасажирських вагонів, які відповідатимуть вимогам доступності, а також дообладнання існуючого рухомого складу допоміжними засобами забезпечення доступності шляхом включення вимоги доступності до технічної специфікації публічної закупівлі рухомого складу;
 - унормування вимог доступності посадкових майданчиків у державних будівельних нормах, а також забезпечення проектування та будівництва посадкових майданчиків таким чином, що дозволяє маломобільним групам населення самостійний вхід та вихід з та до низькопідлогових одиниць транспорту;
 - щодо застосування кращих практик та стандартів доступності під час розроблення норм і державних стандартів:
 - запровадження нових або удосконалення діючих норм і стандартів забезпечення доступності багатоквартирних будинків, що не мають ліфтів;
 - запровадження нових або удосконалення діючих норм і стандартів інклюзивності спеціалізованих установ (місць несвободи, шкіл-інтернатів, геріатричних пансіонатів, психоневрологічних диспансерів тощо) з урахуванням відповідних особливостей і вимог безпеки;
 - запровадження нових або удосконалення діючих норм і стандартів забезпечення доступності під час реконструкції і капітального ремонту;
 - удосконалення законодавства, що регулює питання пристосування об’єктів культурної спадщини для потреб осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення;
 - запровадження нових або удосконалення діючих норм і стандартів, універсальних тимчасових рішень щодо забезпечення доступності будівель і споруд державної і комунальної форми власності на період до здійснення капітальних змін із забезпечення вимог безпеки;
 - запровадження нових або удосконалення діючих норм і стандартів інклюзивності засобів отримання інформації у просторі згідно з кращими світовими практиками;
 - запровадження нових або удосконалення діючих норм і стандартів інклюзивності пішохідних шляхів з урахуванням принципів сталої міської мобільності.
- Для досягнення стратегічної цілі «Фахівці у сфері містобудування, архітектури і транспорту високо кваліфіковані щодо доступності» визначені такі завдання:
- щодо підвищення кваліфікації з питань доступності та універсального дизайну спеціалістам у сфері містобудування, архітектури і транспорту;
 - забезпечення набуття спеціалістами у сфері містобудування, архітектури і транспорту сучасних компетенцій із створення безперешкодного життєвого середовища для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення, універсального дизайну, сталої міської мобільності тощо;
 - включення до навчальних програм підготовки фахівців у сфері архітектури і будівництва навчального курсу з вивчення законодавства та нормативних актів з доступності та інклюзивності об’єктів фізичного оточення, а також принципів універсального дизайну;
 - проведення тренінгів та/або курсів з норм доступності та принципів універсального дизайну для обласних/місцевих проєктувальників, відділів архітектури і управління капітального будівництва;
 - проведення роз’яснювальної роботи серед суб’єктів прийняття управлінських рішень (державних службовців, замовників, проєктувальників, виконавців, перевізників) з важливості створення фізичної безбар’єрності;
 - щодо створення державної системи безоплатної обов’язкової сертифікації з питань доступності для спеціалістів у сфері містобудування, архітектури і транспорту:
 - запровадження системи сертифікації з підтвердження навичок з питань доступності для фахівців у сфері архітектури і будівництва;
 - запровадження системи добровільної та безоплатної сертифікації представників громадськості (он-лайн).

Цільові індикатори

За стратегічною ціллю «Моніторинг і контроль у сфері доступності об’єктів фізичного оточення та транспорту на систематичній основі»:
розроблено інструментарій та забезпечено проведення моніторингу доступності об’єктів фізичного оточення, транспорту;
створено дієвий і прозорий механізм контролю за дотриманням вимог законодавства в частині забезпечення умов доступності об’єктів фізичного оточення для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

За стратегічною ціллю «Нормативно-правова та нормативна база у сфері доступності об’єктів фізичного оточення та транспорту ефективна, гармонізована та відповідає сучасним вимогам»:

включено вимоги доступності до технічної специфікації публічної закупівлі транспортних засобів, а також до ліцензійних умов для підприємств, які здійснюють перевезення пасажирів;
гармонізовано і не суперечать одне одному положення законодавства в частині забезпечення доступності (вимоги пожежної безпеки, державні стандарти, норми, технічні умови та державні будівельні норми).
За стратегічною ціллю «Фахівці у сфері містобудування, архітектури і транспорту високо кваліфіковані щодо доступності»:
розроблено і впроваджено систему сертифікації з підтвердження знань та навичок у галузі доступності для фахівців сфери архітектури і будівництва;
розроблено і впроваджено систему добровільної та безоплатної сертифікації представників громадськості (он-лайн).

Очікувані результати за напрямом

Досягнення стратегічних цілей дасть змогу досягти фізичної безбар’єрності в державі завдяки:
дотриманню загальноприйнятих практик створення безперешкодного життєвого середовища для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення та сталої мобільності на державному та місцевих рівні;
приведенню підзаконних нормативно-правових актів та рішень місцевих органів влади у сфері громадського транспорту у відповідність із законодавством;
гармонізації законів, підзаконних актів, норм і стандартів у сфері забезпечення фізичної доступності та їх приведенню з міжнародними стандартами;
розробленню і впровадженню дієвого механізму моніторингу і контролю за дотриманням норм та стандартів у сфері доступності;
використанню коштів державного та місцевих бюджетів для придбання товарів, робіт, послуг, які є доступними для кожної людини;
покращенню якості освіти і компетенцій спеціалістів сфери будівництва і архітектури;
збільшенню питомої ваги об’єктів фізичного оточення, які відповідають вимогам доступності, від загальної кількості;
збільшенню питомої ваги одиниць громадського транспорту, які відповідають вимогам доступності, від загальної кількості одиниць громадського транспорту;
збільшенню частки фахівців у сфері архітектури і будівництва (зокрема у сфері технічного нагляду і контролю), які пройшли сертифікацію щодо знань норм законодавства та нормативних актів з доступності, а також принципів універсального дизайну.

Напрям 2. Інформаційна безбар’єрність

Візія

Люди незалежно від їх функціональних порушень чи комунікативних можливостей мають доступ до інформації в різних форматах та з використанням технологій, зокрема шрифт Брайля, великошрифтовий друк, аудіодискрипції (тифлокомунікування), переклад жестовою мовою, субтитрування, формат, придатний для читання програмами екранного доступу, формати простої мови, легкого читання, засоби альтернативної комунікації.

Аналіз поточного стану та визначення ключових проблем
Висновок 1. На даний момент державні органи не забезпечують повноцінної інформаційної доступності, а тому необхідні зміни в наданні публічної інформації.
Робота органів державної влади і органів місцевого самоврядування та інструменти громадського контролю (публічна інформація, участь у громадських обговореннях, спостереження за засіданнями) недостатньо адаптовані для осіб з порушеннями зору, слуху та осіб з порушеннями інтелектуального розвитку.

Через це не всі громадяни мають можливість отримати належну інформацію про діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування, а також надати запити та отримати інформацію у зручному для них форматі.

Головними причинами цієї проблеми є недостатньо врегульована нормативна база щодо доступності публічної інформації, відсутність відповідних засобів та кваліфікації державних службовців.

Висновок 2. Вибірчий та судовий процес не завжди інформаційно доступні для всіх груп населення та потребують нормативного врегулювання.
Особи з порушеннями зору, слуху та особи з порушеннями інтелектуального розвитку не завжди мають доступ до інформації в межах виборчого та судового процесів. А інформаційні продукти, які використовуються в ході судового та виборчого процесу, не завжди відповідають критеріям доступності інформації.

ДОКУМЕНТИ

Причинами цього є те, що не імплементовано норми Виборчого кодексу України у форматі надання інформації в ході виборчого процесу для осіб з порушеннями зору, слуху. Крім того, Виборчий кодекс України не містить положень щодо доступності інформації для осіб з порушенням інтелектуального розвитку.

Активному залученню до судових процесів перекладачів жестової мови заважає незнання ними специфічної юридичної термінології, необхідної для участі у судовому процесі і забезпеченні прав осіб з порушеннями слуху. У Кримінальному процесуальному кодексі України не зазначена необхідність залучення перекладача жестової мови, зокрема слідчим суддею, прокурором та в інших випадках.

Висновок 3. Переважна більшість медіапродукції не адаптована для осіб з порушеннями зору, слуху та з порушенням інтелектуального розвитку, тому це питання потребує нормативного врегулювання.

Особи з порушеннями зору, слуху та з порушенням інтелектуального розвитку не завжди мають доступ до теле- та радіоконтенту, а особи з порушеннями зору та слуху — до кіно та іншої культурної продукції та до перегляду спортивних подій.

Серед причин виникнення цієї проблеми є те, що на законодавчому рівні не врегульовано порядок та умови, відповідно до яких телерадіоорганізації (незалежно від форми власності та підпорядкування) забезпечують субтитрування або переклад на жестову мову офіційних повідомлень, кіно-, відеофільмів, передач і програм. Крім того, проблемним є і низький рівень використання телерадіоорганізаціями засобів дублювання аудіовізуальної інформації для осіб з порушеннями зору та слуху.

Висновок 4. На сьогоднішні публічні послуги та сервіси екстреної допомоги не адаптовані для всіх груп населення.

Громадяни з порушеннями зору, слуху та з порушенням інтелектуального розвитку не завжди мають доступ до інформації у сфері публічних послуг. Крім того, такі громадяни не завжди мають доступ до інформації від приватних компаній сфери послуг у банківській, туристично-рекреаційній та інших сферах. Важливою проблемою є і те, що в осіб з порушеннями зору, слуху та осіб з порушенням інтелектуального розвитку відсутня можливість безбар'єрного виклику екстрених служб (112), а стандарти екстреного оповіщення не враховують потреби цих осіб.

Причиною цього є відсутні єдині стандарти для інформаційної доступності банків, туристичних та транспортних компаній, закладів рекреації, медичної та освітньої сфери та інших закладів сфери послуг для доступності для осіб з порушеннями зору, слуху та осіб з порушенням інтелектуального розвитку. Також відсутні відповідні стандарти реагування на екстрені ситуації (сигналізації) для оповіщення осіб з порушеннями зору, слуху та осіб з порушенням інтелектуального розвитку в стаціонарних закладах медицини та рекреаційних закладах.

Крім того, держава не забезпечує доступність інформації в процесі отримання публічних послуг, а також інформаційної доступності екстрених служб.

Стратегічні цілі

Стратегічними цілями є: доступність для всіх інформації, яка надходить від суб'єктів владних повноважень;

доступність інформації у ході судового та виборчого процесу; доступність для всіх інформації, яку транслюють телерадіоорганізації та яка необхідна для участі у культурному житті, проведенні дозвілля і відпочинку та заняття спортом;

доступність для всіх інформації та комунікації в ході отримання публічних послуг.

Завдання, спрямовані на досягнення стратегічних цілей

Для досягнення стратегічної цілі «Доступність для всіх інформації, яка надходить від суб'єктів владних повноважень» визначено такі завдання:

щодо спрощення доступу громадян до отримання публічної інформації: врегулювання вимог до доступності інформації, що оприлюднюється суб'єктами владних повноважень, використовується ними в процесі своєї діяльності;

надання інформації, що розповсюджується суб'єктами владних повноважень на запит осіб з інвалідністю у доступних та придатних для них форматах, своєчасно і без додаткової оплати;

запровадження механізму моніторингу та контролю за дотриманням законодавства щодо доступності інформації;

забезпечення інформацією щодо функціонування органів державної влади та органів місцевого самоврядування для всіх суспільних груп;

щодо запровадження та популяризації форматів простої мови та легкого читання: законодавче врегулювання застосування форматів простої мови та легкого читання;

унормування викладення нормативних документів у форматі простої мови.

Для досягнення стратегічної цілі «Доступність інформації у ході судового та виборчого процесу» визначено такі завдання:

щодо забезпечення інформаційної доступності судового процесу:

врегулювання порядку надання особам з порушеннями зору, слуху та особам з порушенням інтелектуального розвитку інформації в доступних для них форматах про зміст та хід судової справи, а також під час їх участі в судових засіданнях;

щодо забезпечення інформаційної доступності виборчого процесу:

внесення змін до Виборчого кодексу України щодо забезпечення доступу до інформації осіб з порушенням інтелектуального розвитку;

імплементация норм оновленого Виборчого кодексу України.

Для досягнення стратегічної цілі «Доступність для всіх інформації, яку транслюють телерадіоорганізації та яка необхідна для участі у культурному житті, проведенні дозвілля і відпочинку та заняття спортом» визначено такі завдання:

щодо регулювання інформаційної доступності засобів масової інформації та закладів культури:

визначення порядку та умов, відповідно до яких телерадіоорганізації (незалежно від форми власності та підпорядкування) забезпечують субтитрування або переклад на жестову мову офіційних повідомлень, кіно-, відеофільмів, передач і програм; запровадження механізмів заохочення застосування альтернативних форматів інформаційного супроводу (титрування, аудіодискрипція (тифлокоментування), жеста мови) в закладах культури;

щодо створення умов для інформаційної доступності медіаконтенту:

нормативне врегулювання запровадження аудіодискрипції (тифлокоментування);

запровадження механізмів стимулювання застосування аудіодискрипції (тифлокоментування), титрування та перекладу жестовою мовою медіапродукції, кінематографічних творів тощо;

організація перекладу новин та іншої важливої інформації мовою легкого читання; врегулювання вживання жестової мови в інформаційній діяльності телерадіоорганізацій;

забезпечення державних телерадіоорганізацій та акціонерного товариства «Національна суспільна телерадіокомпанія України» сучасним обладнанням для титрування, перекладу на жестову мову та аудіодискрипції (тифлокоментування).

Для досягнення стратегічної цілі «Доступність для всіх інформації та комунікації в ході отримання публічних послуг» визначено такі завдання:

щодо регулювання інформаційної доступності в сферах життя:

врегулювання вимог доступності інформації під час надання публічних послуг у сфері освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, працевлаштування, фінансових, адміністративних, судових, культурних, спортивних та інших публічних послуг, які надаються юридичними особами, що фінансуються з державного та місцевого бюджетів, або які займають домінуюче становище на ринку або наділені спеціальними чи виключними правами в наданні послуг;

унормування вимог та форматів подання інформації, яка зазначається на продуктах харчування, ліках, медичних виробів та інших товарах широкого вжитку;

підтримка розвитку альтернативних засобів комунікації;

щодо запровадження інформаційної доступності у випадках екстрених ситуацій:

запровадження стандартів оповіщення та сигналізації в екстрених ситуаціях, що враховують потреби осіб з порушеннями слуху, зору та осіб з порушенням інтелектуального розвитку у будь-яких приміщеннях цих громадських місцях;

забезпечення доступності виклику екстрених служб (112) та роботи телефонів довіри, «гарячих» ліній з урахуванням комунікаційних потреб та можливостей осіб з порушеннями слуху, зору, мовлення та осіб з порушенням інтелектуального розвитку;

щодо підготовки фахівців для забезпечення інформаційної доступності:

розроблення програм підготовки фахівців з адіопісу, жестової мови та альтернативних засобів комунікації;

забезпечення навчання фахівців з адіопісу, жестової мови та альтернативних засобів комунікації.

Цільові індикатори

За стратегічною ціллю «Доступність для всіх інформації, яка надходить від суб'єктів владних повноважень»:

встановлено вимоги доступності інформації, що оприлюднюється суб'єктами владних повноважень;

визначено механізми моніторингу та контролю за дотриманням вимог законодавства щодо доступності інформації.

За стратегічною ціллю «Доступність інформації у ході судового та виборчого процесу»:

встановлено механізми забезпечення осіб з порушеннями зору, слуху та осіб з порушенням інтелектуального розвитку інформацією в ході судового процесу в доступних для них форматах;

визначено механізми забезпечення осіб з порушеннями зору, слуху та осіб з порушенням інтелектуального розвитку інформацією в ході виборчого процесу в доступних для них форматах.

За стратегічною ціллю «Доступність для всіх інформації, яку транслюють телерадіоорганізації та яка необхідна для участі у культурному житті, проведенні дозвілля і відпочинку та заняття спортом» — визначено механізми для стимулювання телерадіоорганізацій, демонстраторів фільмів для застосування аудіодискрипції (тиф-

локоментування), титрування та перекладу жестовою мовою медіапродукції, кінематографічних творів тощо.

За стратегічною ціллю «Доступність для всіх інформації та комунікації в ході отримання публічних послуг»:

встановлено вимоги доступності інформації та комунікації під час надання публічних послуг;

встановлено стандарти виклику екстрених служб допомоги (112) з урахуванням потреб осіб з порушеннями зору та слуху до 2022 року.

Очікувані результати за напрямом

Досягнення стратегічних цілей дасть змогу забезпечити інформаційну безбар'єрність в державі завдяки:

підвищенню доступності публічної інформації;

підвищенню доступу до інформації в ході судового та виборчого процесів;

підвищенню частки публічних послуг, в яких забезпечено доступну інформацію і комунікацію;

зростанню частки доступного культурного, спортивного та медіаконтенту;

реалізації інформаційно доступних систем екстреного оповіщення та доступності виклику екстрених служб;

зростанню частки заходів у сфері культури та спорту, для яких забезпечується титрування, переклад на жестову мову та аудіодискрипція (тифлокоментування).

Напрям 3. Цифрова безбар'єрність

Візія

Усі суспільні групи мають доступ до швидкісного Інтернету, публічних послуг та публічної цифрової інформації.

Аналіз поточного стану та визначення ключових проблем

Висновок 1. Не всі громадяни мають доступ до цифрової інфраструктури та потребують розширення широкосмугового доступу до підключення в країні та комп'ютеризації громадських закладів.

На сьогоднішні 9,6 відсотка громадян проживають у селах та селищах, де відсутній принаймні один оператор фіксованого широкосмугового доступу до Інтернету, 35 відсотків всіх сільських мешканців не мають можливості підключитися до фіксованого широкосмугового доступу до Інтернету. Для 18 відсотків домогосподарств у селах вартість підключення до фіксованого широкосмугового доступу до Інтернету вдвічі перевищує медіанну ціну в містах. При цьому купівельна спроможність в цих населених пунктах значно менша. Водночас 22 відсотки громадян мешкають у населених пунктах, де відсутній будь-який мобільний Інтернет, 31 відсоток не мають можливості підключитися до мобільного широкосмугового доступу до Інтернету. Переважна більшість цих громадян мешкають у сільській місцевості.

Школи, бібліотеки та інші публічні місця, які можуть стати субститутами комп'ютеризації домогосподарств, недостатньо комп'ютеризовані та не завжди мають підключення до Інтернету. Наявна висока регіональна нерівність та непропорційна комп'ютеризація закладів освіти та культури в селах та селищах. Причинами цього є недостатня мотивація операторів та провайдерів провести Інтернет в комерційно не-привабливі місця. Крім того, через низький рівень фінансування заклади освіти та культури не підключені до швидкісного Інтернету, недостатньо комп'ютеризовані та не мають необхідного програмного забезпечення.

Висновок 2. Українці мають порівняно низький рівень цифрової грамотності, а отже, необхідні програми та інфраструктура цифрової освіти.

Загальна оцінка цифрової грамотності всього населення свідчить про те, що 53 відсотки українців перебувають нижче позначки «базовий рівень». За рівнем цифрових компетенцій серед населення України значно відстає навіть від сусідніх Польщі (65 відсотків) та Угорщини (69 відсотків), тоді як у Німеччині кількість населення з цифровими навичками більше ніж в 1,5 раза вища (78 відсотків). У групі 40—49 років переважають ті, хто не мають достатніх цифрових навичок, а в групі 60—70 років таких людей майже 85 відсотків. Крім того, 57 відсотків мешканців сіл не мають базових цифрових навичок. Втім, пори відносно невеликий розрив між селами та містами (7—8 відсотків) у цьому показнику існує розрив між обласними центрами та всіма іншими населеними пунктами.

Серед причин — не повністю реалізоване навчання з використанням комп'ютерів та цифрових систем. На базі Мініцифри створено мережу хабів, які надають інструктаж щодо використання засобів доступу. На сьогодні в мережу хабів входять понад 500 бібліотек, центрів надання адміністративних послуг та інших закладів. Крім того, відсутня чітка екосистема формування цифрових навичок протягом усього життя. Програми цифрової освіти та STEM в школах, університетах, неформальній освіті та підвищення кваліфікації не узгоджені між собою. Проблемним є і те, що введення цифрових технологій у державних та соціальних послугах не завжди супроводжується паралельним навчанням цифровим навичкам (електронна черга в медичних закладах та e-Health загалом, електронні соціальні послуги тощо).

Висновок 3. Цифрові публічні сервіси (веб-сайти, додатки, цифрові послуги) недостатньо адаптовані для всіх груп населення, а тому потребують розроблення та впровадження відповідних стандартів.

Громадяни не завжди мають доступ до державних і комунальних сайтів, додатків та електронних послуг. Найбільш проблемним є доступ осіб з порушеннями зору, слуху та осіб з порушенням інтелектуального розвитку.

Причиною цього є те, що не всі державні сайти адаптовані для осіб з порушеннями зору, слуху та осіб з порушенням інтелектуального розвитку, фізичними порушеннями. Така практика наявна, однак недостатньо масштабована та створює бар'єри у доступі до суспільно важливої інформації. Відсутня відповідна адаптація у державних та комунальних додатках. Також відсутня система належного тестування цифрових державних та соціальних послуг. Крім того, проблемою є недостатня підтримка держави локалізації додатків, які несуть соціальну цінність, українською мовою.

Стратегічні цілі

Стратегічними цілями є:

доступність для всіх швидкісного Інтернету та засобів доступу до Інтернету;

доступність усіх громадян до здобуття цифрової освіти;

доступність усіх громадян до цифрових послуг, а також державних веб-сайтів та додатків.

Завдання, спрямовані на досягнення стратегічних цілей

За стратегічною ціллю «Доступність для всіх швидкісного Інтернету та засобів доступу до Інтернету» визначено такі завдання:

щодо забезпечення доступу до широкосмугового доступу до Інтернету:

забезпечення технічної можливості підключення домогосподарств у сільській місцевості до фіксованого широкосмугового доступу до Інтернету;

забезпечення конкурентного середовища операторів та провайдерів фіксованого широкосмугового доступу до Інтернету в населених пунктах;

забезпечення наявності швидкісного мобільного широкосмугового доступу із швидкістю не менше 2 Мбіт/с для населення;

сприяння підвищенню покриття фіксованого широкосмугового доступу та підключення домогосподарств в комерційно малопривабливій сільській місцевості;

щодо комп'ютеризації та широкосмугового доступу до Інтернету соціальної інфраструктури:

проведення комп'ютеризації об'єктів публічної інфраструктури (опорних шкіл, лікарень, пошти, державних структур, бібліотек);

забезпечення підключення закладів соціальної інфраструктури та органів місцевого самоврядування до широкосмугового доступу до Інтернету із швидкістю не менше 100 Мбіт/с;

забезпечення необхідним програмним забезпеченням та засобами доступу до Інтернету осіб з інвалідністю, закладів освіти та культури, а також бібліотек та інших хабів в межах населених пунктів;

щодо спрощення доступу до Інтернету вразливих груп населення:

надання пільг для осіб з інвалідністю у придбанні засобів доступу до Інтернету та спеціального програмного забезпечення;

забезпечення фінансової доступності Інтернету особам з інвалідністю, а також стимулювання надання пільгових тарифів для малозабезпечених осіб.

Для досягнення стратегічної цілі «Доступність усіх громадян до здобуття цифрової освіти» визначені такі завдання:

щодо спрощення доступу до цифрової освіти в всіх регіонах:

створення освітніх серіалів, спрямованих на розвиток цифрових компетентностей різних категорій громадян;

ініціювання інформаційних кампаній, спрямованих на популяризацію цифрових навичок серед населення інститутами громадянського суспільства;

розширення мережі цифрових хабів, створення хабів на базі закладів загальної середньої освіти та центрів надання адміністративних послуг;

запровадження обов'язкового навчання соціальних робітників базовим цифровим навичкам для надання підтримки особам похилого віку та особам з інвалідністю;

щодо адаптації освітнього процесу для всіх груп населення:

адаптація програм цифрових навичок для осіб похилого віку;

адаптація програм навчання цифровим навичкам з урахуванням доступності для осіб з порушеннями зору, слуху, рухової активності та когнітивними порушеннями;

підготовка тренерів для навчання цифровим навичкам.

Для досягнення стратегічної цілі «Доступність для усіх громадян до цифрових послуг, а також державних веб-сайтів та додатків»:

щодо забезпечення онлайн-доступності до державних сайтів та додатків:

затвердження вимог щодо доступності онлайн-ресурсів та онлайн-контенту, зокрема доступності нативних мобільних додатків, що повинні бути основані на останній версії стандарту WCAG (Web content accessibility guidelines — Настанови щодо доступності веб-вмісту) та інших загальноувизнаних стандартів доступності;

запровадження тестування всіх державних онлайн-ресурсів та онлайн-контенту на відповідність стандартам доступності;

посилення відповідальності та вдосконалення механізму контролю за дотриманням вимог стандартів у сфері доступності щодо публічних онлайн-ресурсів;

розроблення та внесення на розгляд Верховної Ради України законопроекту щодо зобов'язання органів місцевого самоврядування, судової, виконавчої та зако-

нодавчої гілки влади, підприємств та організацій комунальної та державної форми власності забезпечувати відповідність онлайн-контенту та онлайн-ресурсів вимогам стандартів у сфері доступності;

розроблення та оприлюднення корпусу української мови, в тому числі з аудіо- та текстовими даними, що буде сприяти створенню та розвитку існуючих сервісів автоматичного титрування, автоматичного озвучування тексту, автоматичного перекладу тощо;

розроблення спеціальних електронних додатків для забезпечення осіб з інвалідністю з порушеннями зору, слуху, функцій верхніх кінцівок доступом до цифрових послуг;

щодо запровадження та поширення доступних цифрових публічних послуг:

спрощення процесу отримання кваліфікованого електронного підпису для всіх суспільних груп;

створення Єдиної інформаційної системи соціальної сфери для адміністрування державної соціальної підтримки;

створення окремого розділу на Єдиному державному веб-порталі електронних послуг з переліком послуг для вразливих суспільних груп;

розроблення узгодженого та комплексного підходу щодо цифровізації сфер життя та наявності аналогових відповідників публічних послуг.

Цільові індикатори

За стратегічною ціллю «Доступність для всіх швидкісного Інтернету та засобів доступу до Інтернету»:

забезпечено технічну можливість підключення до фіксованого широкосмугового доступу із швидкістю 100 Мбіт/с для 95 відсотків населення до 2024 року;

забезпечено наявність мобільного широкосмугового доступу із швидкістю не менше 2 Мбіт/с для 95 відсотків населення до 2024 року;

підключено 95 відсотків закладів соціальної інфраструктури та органів місцевого самоврядування до широкосмугового доступу до Інтернету із швидкістю не менше ніж 100 Мбіт/с до кінця 2024 року;

розроблено (або адаптовано) та впроваджено відповідне українськомовне програмне забезпечення для безперешкодного доступу до Інтернету для осіб з інвалідністю до кінця 2024 року;

розроблено план надання термінального обладнання для безперешкодного доступу до Інтернету для осіб з інвалідністю;

запроваджено адресну компенсацію витрат для забезпечення фінансової доступності до Інтернету особам з інвалідністю до кінця 2024 року.

За стратегічною ціллю «Доступність усіх громадян до здобуття цифрової освіти»:

прийдено 6 млн. громадян навчання цифрової грамотності до 2024 року;

мають доступ 95 відсотків громадян до навчання цифровим навичкам незалежно від місця проживання до 2024 року.

За стратегічною ціллю «Доступність усіх громадян до цифрових послуг, а також державних веб-сайтів та додатків»:

збільшено частку онлайн-ресурсів органів державної влади та місцевого самоврядування, що відповідають стандартам у сфері доступності:

20 відсотків до 2022 року;

50 відсотків до 2023 року;

90 відсотків до 2025 року;

затверджено удосконалені вимоги у сфері доступності онлайн-ресурсів до 2022 року;

80 відсотків публічних послуг доступні онлайн та адаптовані для осіб з інвалідністю до 2025 року.

Очікувані результати за напрямом

Досягнення стратегічних цілей дасть змогу досягти фізичної безбар'єрності в країні завдяки:

збільшенню рівня покриття доступу до фіксованого та мобільного широкосмугового доступу до Інтернету;

комп'ютеризації та підключенню до Інтернету соціальної інфраструктури;

створенню доступної системи цифрової освіти;

збільшенню цифрової доступності веб-сайтів та додатків;

цифровізації публічних послуг.

Напрям 4. Суспільна та громадянська безбар'єрність

Візія

Забезпечено рівні можливості участі всіх людей, їх об'єднань та окремих суспільних груп у житті громад та держав, рівний доступ до суспільно-політичного та культурного життя, сприятливе середовище для фізичного розвитку та самореалізації, а також інклюзивне середовище як передумова для участі у всіх формах суспільного життя та громадської активності.

Аналіз поточного стану та визначення ключових проблем

Висновок 1. На даний момент рівень соціального залучення та громадянської участі окремих (зокрема маломобільних) груп населення є досить низьким, а тому необхідно забезпечити безбар'єрну участь всіх громадян у житті суспільства.

На сьогодні різні групи населення в Україні не мають реальної можливості та мотивації брати участь у громадянській, економічній, освітній, спортивній, культурній та інших сферах життя, а також реалізувати себе в кожній із цих сфер. Їх права і свободи реалізуються не повною мірою.

Така

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 квітня 2021 р. № 387-р
Київ

Про передачу цілісних майнових комплексів державних закладів професійної (професійно-технічної) освіти у спільну власність територіальних громад Луганської та Донецької областей

Передати цілісні майнові комплекси державних закладів професійної (професійно-технічної) освіти у спільну власність територіальних громад Луганської та Донецької областей за переліком згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 28 квітня 2021 р. № 387-р

ПЕРЕЛІК

цілісних майнових комплексів державних закладів професійної (професійно-технічної) освіти, що передаються у спільну власність територіальних громад Луганської та Донецької областей
Цілісні майнові комплекси державних закладів професійної (професійно-технічної) освіти, що передаються у спільну власність територіальних громад Луганської області

Вище професійне училище № 94 (код згідно з ЄДРПОУ 02541119), що розміщене на земельних ділянках площею 2,1177 і 3,6902 гектара (кадастрові номери 4411800000:54:006:0015 і 4411800000:55:007:0004)

Лисичанський професійний торгово-кулінарний ліцей (код згідно з ЄДРПОУ 02540723), що розміщений на земельних ділянках площею 0,3815; 0,1548 і 0,4569 гектара (кадастрові номери 4411800000:17:005:0189; 4411800000:17:005:0188 і 4411800000:33:005:0078)

Марківський професійний аграрний ліцей (код згідно з ЄДРПОУ 21792910), що розміщений на земельних ділянках площею 1,2375; 0,03; 5,68 і 268 гектарів (кадастрові номери 4422555100:06:002:0014; 4422881100:02:003:0093; 4422555100:07:009:0001 і 4422586600:18:002:0021)

Новоайдарський професійний аграрний ліцей (код згідно з ЄДРПОУ 05536047), що розміщений на земельних ділянках площею 1,468; 2,7897 і 336,1796 гектара (кадастрові номери 4423155100:26:005:0005; 4423155100:26:006:0008 і 4423155100:63:001:0053)

Цілісні майнові комплекси державних закладів професійної (професійно-технічної) освіти, що передаються у спільну власність територіальних громад Донецької області

Державний професійно-технічний навчальний заклад «Краматорський центр професійно-технічної освіти» (код згідно з ЄДРПОУ 02542064), що розміщений на земельній ділянці площею 3,9 гектара (кадастровий номер 1412900000:00:003:0679)

Маріупольський професійний ліцей автотранспорту (код згідно з ЄДРПОУ 02542751), що розміщений на земельній ділянці площею 3,3134 гектара (кадастровий номер 1412336900:01:022:0487)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 435-р
Київ

Про затвердження Основних напрямів розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в Україні на період до 2023 року та плану заходів щодо їх реалізації

1. Затвердити такі, що додаються:

Основні напрями розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в Україні на період до 2023 року; план заходів з реалізації Основних напрямів розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в Україні на період до 2023 року.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади подавати щороку до 10 січня та 10 липня Державній службі фінансового моніторингу інформацію про виконання плану заходів з реалізації Основних напрямів розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в Україні на період до 2023 року, затверджених цим розпорядженням, для подання звіту кожного півріччя до 25 січня та 25 липня в установленому порядку Кабінетом Міністрів України.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 12 травня 2021 р. № 435-р

ОСНОВНІ НАПРЯМИ

розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в Україні на період до 2023 року

Загальні положення

Ці Основні напрями визначають актуальні ризики і загрози у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в Україні, а також напрями державної політики для мінімізації таких ризиків і загроз та розвитку системи фінансового моніторингу.

Відмивання злочинних доходів, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення на сьогодні є одними з найбільших загроз як в Україні, так і в інших державах. Легалізовані злочинні кошти є для злочинних організацій та осіб, які вчиняють злочини, ресурсами для скоєння нових злочинів та ухилення від відповідальності за їх вчинення.

Питання щодо загрози тероризму та його фінансування набуло особливої актуальності в Україні з 2014 року в контексті політичної та економічної кризи, окупації Криму та окремих районів Донецької і Луганської областей внаслідок збройної агресії Російської Федерації.

Система запобігання та протидії запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення у рамках документів Організації Об'єднаних Націй, міжнародних конвенцій, ратифікованих Україною, стандартів Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) та стандартів, рівнозначних тим, які були прийняті ЄС, визнає обов'язковим елементом економічної безпеки сучасної держави.

Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (далі — Закон), прийнятим Верховною Радою України 6 грудня 2019 р., вдосконалено правовий механізм запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, спрямований на забезпечення національної безпеки.

Мінімізація загроз відмивання коштів та фінансування тероризму потребує цілеспрямованих та скоординованих зусиль усіх учасників системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

На національному рівні Закон виділяє суб'єктів фінансового моніторингу первинного та державного рівнів, якими є десятки тисяч працівників приватного та державного секторів.

Актуальні ризики і загрози у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

До актуальних ризиків і загроз у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в Україні належать:

функціонування конвертаційних центрів та фіктивних компаній, що діють як легальні підприємницькі структури, які на сьогодні залишаються найбільш поширеними інструментами для відмивання «брудних» грошей; використання нових інформаційних технологій, віртуальних активів з посиленою анонімністю та неприбуткових організацій для відмивання коштів та фінансування тероризму; довготривала процедура удосконалення законодавства у зазначеній сфері та адаптації його до міжнародних стандартів; непрозора структура власності юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань, відсутність достовірної інформації про структуру власності та інформації про кінцевих бенефіціарних власників компаній в єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань;

недостатня оперативність та неефективність надання суб'єктами державного фінансового моніторингу методологічної та методичної допомоги суб'єктам первинного фінансового моніторингу, зокрема рекомендацій та роз'яснень; обмеженість кваліфікованих людських ресурсів у суб'єктах державного фінансового моніторингу;

недостатній рівень фахової кваліфікації суб'єктів системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, зокрема правоохоронних та судових органів, відповідальних працівників з питань фінансового моніторингу суб'єктів первинного фінансового моніторингу; розголошення інформації, яка становить таємницю фінансового моніторингу, третім особам;

неефективний розгляд правоохоронними органами узагальнених матеріалів Держфінмоніторингу у зазначеній сфері; неефективне розслідування правоохоронними органами фактів відмивання злочинних доходів; низький рівень правосвідомості громадян з відповідних питань; інтеграція у легальну економіку злочинних шляхом залучення їх співучасників (спільників) до володіння, контролю чи керування суб'єктами первинного фінансового моніторингу.

До основних факторів, що можуть сприяти поширенню відмивання злочинних доходів та фінансуванню тероризму, належать:

стрімкий розвиток нових інформаційних фінансових технологій та поява віртуальних активів (криптоактивів);

фінансова глобалізація, підвищення швидкості фінансових операцій та істотне збільшення кількості фінансових посередників;

зростання рівня криміногенної ситуації в Україні, офшоризації економічних відносин та «тінізації» національної економіки;

відсутність правового регулювання секторів віртуальних активів та посередницьких послуг з купівлі-продажу нерухомого майна в Україні;

недостатній рівень обізнаності учасників системи фінансового моніторингу про ризики у зазначеній сфері.

У процесі реалізації Основних напрямів існують такі ризики: недостатність фінансових ресурсів для вжиття системних заходів, передбачених цими Основними напрямами;

низька ефективність державного управління у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

недостатнє нормативно-правове забезпечення у зазначеній сфері.

Наслідками неефективної системи мінімізації актуальних ризиків і загроз у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення є:

погіршення криміногенної ситуації в країні, поширення злочинності, тіньової економіки, корупції;

зниження рівня доходів державного бюджету;

виведення капіталу у країни з низьким рівнем оподаткування та у держави, віднесені до переліку офшорних зон;

санкційні ризики країни;

зниження рівня інвестиційної привабливості України;

зменшення рівня доходів населення;

активізація терористичної діяльності;

поширення недобросовісної конкуренції тощо.

Крім того, відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом, негативно впливає на показники економічного зростання, розмір та структуру валового внутрішнього продукту, структуру споживчого попиту, конкуренцію, доходи населення, рівень безробіття, легальні фінансові потоки, інші макроекономічні показники, репутацію держави, органів державної влади, правоохоронної системи, фінансових установ тощо.

Мета та завдання реалізації Основних напрямів

Метою реалізації Основних напрямів є інституційне, законодавче, організаційне та практичне удосконалення системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення відповідно до міжнародних стандартів та запровадження системи довгострокового планування у відповідній сфері.

Ключовими завданнями реалізації Основних напрямів є:

визначення пріоритетних напрямів державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

приведення законодавства у зазначеній сфері у відповідність із стандартами FATF та стандартами, рівнозначними тим, які були прийняті ЄС;

запровадження нових механізмів перевірки базової інформації про структуру власності компаній та кінцевих бенефіціарних власників під час проведення державної реєстрації;

підвищення рівня наявності, якості та доступності до повної, точної та актуальної інформації, що стосується особи кінцевих бенефіціарних власників і природи та обсягу бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу, впливу);

мінімізація ризиків і загроз у зазначеній сфері;

своєчасне виявлення, арешт і конфіскація доходів, одержаних злочинним шляхом;

посилення заходів щодо запобігання вчиненню терористичних актів, терористичній діяльності та розповсюдженню зброї масового знищення шляхом своєчасного виявлення та блокування джерел їх фінансування;

виконання Рекомендацій моніторингової місії Комітету експертів Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL) за результатами п'ятого раунду взаємної оцінки України;

запровадження комплексної адміністративної звітності у зазначеній сфері;

підвищення ефективності діяльності правоохоронної та судової системи у зазначеній сфері;

удосконалення форм та методів державного регулювання і нагляду за питань фінансового моніторингу та санкційної політики у цій сфері;

впровадження та використання нових інформаційних технологій у зазначеній сфері;

розвиток партнерських стосунків між суб'єктами фінансового моніторингу державного та приватного секторів, підвищення ефективності міжвідомчої координації та обміну інформацією;

поглиблення співпраці з іноземними партнерами та міжнародними організаціями з відповідних питань;

урахування особливостей запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення в умовах поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Ключові напрями державної політики у сфері

запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

Ключовими напрямами державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення є:

забезпечення ефективного функціонування та розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, зокрема:

- приведення зазначеної системи, зокрема національного законодавства у відповідній сфері, у відповідність з документами Організації Об'єднаних Націй, міжнародних конвенцій, ратифікованих Україною, стандартів Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) та стандартів, рівнозначних тим, які були прийняті ЄС, рекомендацій Комітету експертів Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL) за результатами оцінки цієї системи;

- впровадження та використання нових інформаційних технологій у зазначеній сфері, зокрема ефективне функціонування та розвиток єдиної інформаційної системи у цій сфері;

- своєчасне вилучення та арешт майна в інтересах досудового розслідування з відмивання коштів, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

- проведення національної оцінки ризиків з урахуванням міжнародного досвіду та показників комплексної адміністративної звітності у зазначеній сфері;

- посилення прозорості інформації про кінцевих бенефіціарних власників юридичних осіб;

- правове врегулювання діяльності секторів віртуальних активів та посередницьких послуг з купівлі-продажу нерухомого майна;

- удосконалення механізму забезпечення ефективного ризик-орієнтованого нагляду суб'єктами державного фінансового моніторингу за суб'єктами первинного фінансового моніторингу та регулювання їх діяльності;

- забезпечення оперативного формування переліку осіб, які пов'язані з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, та своєчасне доведення відповідної інформації до відома уповноважених осіб суб'єктів фінансового моніторингу;

- узагальнення інформації про поширені схеми відмивання коштів та фінансування тероризму з урахуванням досвіду суб'єктів системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення і компетентних органів іноземних держав, підготовка типологічних досліджень у відповідній сфері та доведення їх до відома уповноважених осіб;

- удосконалення системи подання Держфінмоніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу;

забезпечення ефективного функціонування та сталого розвитку системи виявлення і досудового розслідування кримінальних правопорушень, судового провадження у зазначеній сфері з метою забезпечення реалізації принципу невідворотності покарання за такі дії, зокрема:

- моніторинг фінансових операцій з метою виявлення фактів відмивання коштів, фінансування тероризму, посягань на територіальну цілісність і недоторканність України, насильницьку зміну чи повалення її конституційного ладу або на захоплення державної влади;

- своєчасне інформування Держфінмоніторингу та правоохоронних органів про підозрілі фінансові операції, про розбіжності щодо кінцевих бенефіціарних власників та вжиття необхідних заходів на підставі ризик-орієнтованого підходу;

- виявлення та припинення діяльності організованих злочинних груп і злочинних організацій, що здійснюють операції з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансування тероризму;

- виявлення фактів приховування доходів чи маскування їх незаконного походження, визначення джерел їх походження, місцезнаходження та встановлення способів їх переміщення, напрямів використання (зокрема для провадження підприємницької, інвестиційної, іншої господарської та благодійної діяльності, здійснення розрахункових і кредитних операцій), а також пошук, арешт і конфіскація таких доходів;

- ефективне використання компетентними органами, задіяними у системі запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, отриманої інформації про підозрілі фінансові операції, спрямоване на притягнення винних осіб до відповідальності та конфіскацію злочинних активів;

- вжиття комплексних заходів, спрямованих на позбавлення фінансування терористичних організацій, окремих терористів, а також позбавлення організацій, які беруть участь у фінансуванні тероризму, доступу до фінансових ресурсів, можливостей переміщувати та використовувати кошти, зокрема у неприбутковому секторі;

- запобігання використанню суб'єктів господарювання, зокрема підприємств, діяльність яких має ознаки фіктивності, правових утворень, некомерційних та благодійних організацій у схемах відмивання коштів та фінансування тероризму;

- реалізації принципу невідворотності покарання та застосування у судовому порядку ефективних та пропорційних санкцій, конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом;

- виявлення представників незаконних збройних формувань, які діють на території іноземних держав, та припинення їх фінансової діяльності в Україні, спрямованої на протиправне одержання доходів та їх легалізацію;

- виявлення операцій, пов'язаних з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, під час здійснення контролю за трансфертним ціноутворенням;

виявлення, припинення та розслідування фактів:

- переміщення товарів, готівкових та безготівкових коштів, обігових грошово-кредитних документів, інших валютних цінностей, культурних цінностей, дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння та виробів з них, що можуть бути пов'язані з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму;

- кримінальних правопорушень, пов'язаних із комп'ютерними системами і даними (кіберзлочинів), та запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних внаслідок вчинення таких злочинів;

- торгівлі людьми, незаконної торгівлі зброєю, наркотичними засобами, підкацями товарами, дисками для лазерних систем зчитування, незаконної діяльності з організації або проведення азартних ігор, лотерей, використання інсайдерської інформації, маніпулювання на фондовому ринку, кримінальних правопорушень проти довкілля;

- корупційних правопорушень, зокрема тих, що можуть бути пов'язані з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, а також запобігання вчиненню нових правопорушень та легалізації (відмиванню) доходів, одержаних внаслідок їх вчинення;

- протиправної діяльності «конвертаційних центрів» і підприємств з ознаками фіктивності, задіяний у відмиванні коштів та фінансуванні тероризму;

- надання представниками міжнародних терористичних організацій фінансової підтримки їх прихильникам на території України, зокрема за рахунок легалізованих доходів, одержаних злочинним шляхом;

- контрабандних операцій, організації каналів нелегальної міграції, переміщення через митний кордон та транзиту територією України наркотичних засобів, психо-тропних речовин, їх аналогів або прекурсорів з метою недопущення одержання злочинним шляхом доходів;

- незаконного перерахування коштів за кордон через офшорні зони, а також проведення перевірок наявності реєстрації та діяльності іноземних контрагентів шляхом обміну інформацією з компетентними органами іноземних держав, використанні міжнародних баз даних;

тісне національне та міжнародне співробітництво у зазначеній сфері, яке передбачає координацію дій учасників відповідної системи в Україні, іноземних та міжнародних організацій, оперативний обмін інформацією, яка може бути використана правоохоронними та судовими органами для ефективного розслідування, арешту та конфіскації злочинних активів, і включає:

- участь України у міжнародних заходах запобігання та протидії під егідою Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), ЄС, Ради Європи, Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ), Світового банку, Міжнародного валютного фонду, в рамках заходів міжнародних організацій універсального характеру, зокрема Організації Об'єднаних Націй та її відповідних департаментів, підрозділів, комітетів, а також у робочих комітетах Єгмонтської групи підрозділів фінансової розвідки, підрозділів правоохоронних органів та фінансової розвідки інших держав тощо;

- підготовку та укладення в установленому законом порядку міжнародних договорів, меморандумів про співробітництво з питань запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

- обмін інформацією з компетентними органами іноземних держав та міжнародними організаціями з метою визначення методів, схем і механізмів відмивання коштів та фінансування тероризму та документування відповідних правопорушень;

- співробітництво Держфінмоніторингу у зазначеній сфері з підрозділами фінансової розвідки іноземних держав Єгмонтської групи, зокрема обмін інформацією про підозрілі фінансові операції на основі взаємності;

забезпечення освітньої, просвітницької діяльності та наукового супроводження системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення з метою усвідомлення суб'єктами такої системи відповідних ризиків у цій сфері, дотримання ними вимог законодавства та вжиття ефективних заходів щодо запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а саме:

- проведення ефективних навчальних заходів, навчально-практичних семінарів та тренінгів;

- організації і проведення підвищення кваліфі

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 12 травня 2021 р. № 510
Київ

Про утворення Бюро економічної безпеки України

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Утворити Бюро економічної безпеки України як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

2. Внести до схеми спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади Кабінетом Міністрів України через відповідних членів Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 р. № 442 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 74, ст. 2105; 2019 р., № 86, ст. 2898), такі зміни:

1) розділ II доповнити абзацом такого змісту:
«Бюро економічної безпеки України»;

2) пункт 12 розділу III доповнити абзацом такого змісту:
«Бюро економічної безпеки України».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 квітня 2021 р. № 352-р
Київ

Про підготовку та відзначення у 2021 році 75-річчя з часу заснування Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського

1. Утворити Організаційний комітет з підготовки та відзна-

чення у 2021 році 75-річчя з часу заснування Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського у складі згідно з додатком.

Надати голові Організаційного комітету право затверджувати його персональний склад та вносити в разі потреби до нього зміни.

2. Організаційному комітетові розробити і затвердити до 17 травня 2021 р. план заходів з підготовки та відзначення у 2021 році 75-річчя з часу заснування Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження
Кабінету Міністрів України
від 21 квітня 2021 р. № 352-р

СКЛАД

Організаційного комітету з підготовки та відзначення у 2021 році 75-річчя з часу заснування Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського

Заступник Міністра освіти і науки з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації, голова Оргкомітету (за згодою)

Ректор Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського, заступник голови Оргкомітету (за згодою)

Віце-президент Національного олімпійського комітету (за згодою)

Голова громадської організації «Відділення Національного олімпійського комітету України у Львівській області» (за згодою)

Голова Львівської облдержадміністрації

Голова Львівської облради (за згодою)

Депутати Львівської міськради (за згодою)

Депутати Львівської облради (за згодою)

Єпископ Української греко-Католицької Церкви (за згодою)

Міністр Кабінету Міністрів

Заступник Міністра молоді та спорту

Народні депутати України (за згодою)

Президент Національного Олімпійського комітету (за згодою)

Українська шпажистка, олімпійська чемпіонка 2012 року (за згодою)

Український боксер, призер Олімпійських ігор 2000 року (за згодою)

❖ ОГОЛОШЕННЯ ❖ ОГОЛОШЕННЯ ❖ ОГОЛОШЕННЯ ❖

Повістка про виклик підозрюваного до суду

В провадженні слідчого судді Вищого антикорупційного суду Мойсака С.М. перебуває клопотання детектива Національного антикорупційного бюро України Войтюка Р.В. про встановлення стороні захисту строку на ознайомлення з матеріалами кримінального провадження №52016000000000235 від 11.07.2016.

Ухвалою від 19.10.2020 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 52016000000000235 від 11.07.2016, відносно Корніленкова Ігоря Петровича, 16.10.1965 р.н., уродження м. Запоріжжя Запорізької області, зареєстрованого за адресою: вул. Московська, 41/8, кв. 62, м. Київ (останнє відоме місце проживання: вул. Європейська, 5, котеджний комплекс «Європа», с. Сонячне Запорізького району Запорізької області), громадянина України, який підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 364 КК України

На підставі вищевикладеного слідчий суддя Вищого антикорупційного суду Мосак С.М. викликає в судові засідання на 09 год. 00 хв. 27.05.2021 підозрюваного Корніленкова Ігоря Петровича, для розгляду вищезазначеного клопотання детектива НАБУ Войтюка Р.В. (судове засідання відбудеться в приміщенні Вищого антикорупційного суду за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-А).

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Поважні причини неприбуття особи на виклик згідно із ст. 138 КПК України:

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;

2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;

3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);

4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;

5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;

6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;

7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;

8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Наслідки неприбуття підозрюваного передбачені статтею 139 КПК України.

Слідчий суддя: Мойсак Сергій Мирославович

Офіс Генерального прокурора повідомляє, що ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду м. Києва 19.05.2021 (справа № 761/17033/21) постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42021000000000025 від 12.01.2021 за підозрою Кулікова Валерія Володимировича, 01.09.1956 року народження, уродження м. Запоріжжя, останнє відоме місце проживання: м. Севастополь, тимчасово окупована територія України, громадянина Російської Федерації, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 110; ч. 4 ст. 27, ч. 1 ст. 111; ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України.

Відповідно до ст. 61 Кодексу України з процедур банкрутства, ст. 248, 249 ЦК України та наказу «Про скасування довіреностей» № 2 від 15.02.2021 р., виданого ліквідатором ТОВ «Солтрейд» Носенко Тетяною Сергіївною, скасовано з 15.02.2021 р. всі довіреності на представництво інтересів ТОВ «Солтрейд» (код — 24725951), крім довіреностей виданих ліквідатором ТОВ «Солтрейд» Носенко Тетяною Сергіївною, призначеною постановою Господарського суду міста Києва від 15.02.2021 р. у справі № 910/11390/20.

Уповноваженим представникам, яких стосується даний наказ, — повернути довіреності до ТОВ «Солтрейд» — ліквідатору Носенко Тетяні Сергіївні.

Щодо розшуку спадкоємців

07 жовтня 2020 року померла
ГЕРАСИМЕНКО ГАННА АНТОНІВНА,
10 квітня 1948 року народження,
останнє місце реєстрації якої було: село Калюжне Лебединського району Сумської області, вулиця Руденка, будинок № 12, прошу спадкоємців померлої звернутись до нотаріальної контори, яка розташована за адресою: Сумська область, місто Лебедин, площа Соборна, 34, до приватного нотаріуса Лебединського районного нотаріального округу Сумської області Жураховського Д.В.

30 червня 2021 року о 10.00 год. в приміщенні Білоцерківської районної державної нотаріальної контори за адресою: вул. Павліченко, буд. 65а, м. Біла Церква, Київська область, відбудеться оформлення спадкових прав на майно померлого 26 серпня 2019 року

БОРОЗЕНЦЯ ВОЛОДИМИРА МИКОЛАЙОВИЧА.

Просимо всіх осіб, які мають право на спадкування, звернутися до Держнотконтори з питань оформлення спадщини.

Втрачений судовий білет	Втрачений судовий білет
УЧЕ - 986-К та свідоцтво про придатність мало-го судна до плавання на цей човен GALIA - 530 на ім'я Каменецького Дмитра Михайловича	по судну моделі МКМ бортовий реєстраційний номер КАС-0699-К, що належить Шабаліну Сергію Валерійовичу,
вважати недійсними.	вважати недійсним у зв'язку з втратою.

Втрачене свідоцтво про право власності на житло за адресою: м. Київ, вул. Заболотного, 29-д, кв. 14, виданий 25 жовтня 2005 року реєстровий номер 9313, видане на Савченка Євгена Трохимовича,
вважати недійсним.

Відкрито спадщину після смерті 29.10.2020 **КОВАЛЬСЬКОГО ІГОРЯ ГЕОРІЙОВИЧА,** **13.08.1933 р.н.**

Викликаються спадкоємці. Нотаріус П'ятої львівської державної нотаріальної контори Каменцева Марія Олегівна, м. Львів, вул. Чупринки, 69.

ОГОЛОШЕННЯ

Заява про екологічні наслідки Товариство з обмеженою відповідальністю «УКРСОЦБУДІНВЕСТ» (надалі — **«Замовник-1»**), в особі директора Омелянської Марини Володимирівни, яка діє на підставі Статуту, та **Приватне підприємство «Альтернатива плюс»** (надалі — **«Замовник-2»**), в особі директора Омелянської Марини Володимирівни, яка діє на підставі Статуту, повідомляє про необхідність публікації оголошення в газеті «Урядовий кур'єр» у зв'язку з тим, що передбачається будівництво, експлуатація та обслуговування багатофункціонального комплексу з приміщеннями конгрес-холу, прес-центру, медіа-центру та паркінгом (1260 машино-місць підземного закритого паркінгу та 99 машино-місць відкритої гостьової стоянки) за адресою: просп. Академіка Глушкова, 5 у Голосіївському районі м. Києва. Теплопостачання передбачається від дахових котелень, оснащених шістьма газовими котлами «Logano plus GB402-620» тепловою потужністю 590,0кВт кожен виробництва фірми «Buderus», Німеччина. Водопостачання передбачаються від інженерних мереж міста.

Відведення господарчо-побутових каналізаційних стоків та поверхневого стоку передбачається до каналізаційних систем міста.

В проєкті закладений комплекс заходів щодо охорони навколишнього середовища, який забезпечить екологічну безпеку експлуатації комплексу.

Будівництво та експлуатація комплексу буде здійснювати вплив на стан навколишнього середовища:

- на геологічне середовище — в межах нормативів;
- на атмосферне повітря — в межах нормативів;
- на поверхневі та підземні води — в межах нормативів;
- на ґрунти — в межах нормативів;
- на зелені насадження — вплив не значний;
- на соціальне середовище — вплив в межах нормативів;
- на техногенне середовище — вплив в межах нормативів.

При виконанні природоохоронних заходів та додержання санітарних норм будівництво та експлуатація має мінімальний вплив на навколишнє середовище.

При експлуатації та обслуговуванні комплексу негативний вплив на геологічне середовище, ґрунти, мікроклімат, рослинний та тваринний світ в районі розташування об'єкта відсутній. Негативний вплив на соціальне та техногенне середовища відсутній.

Залишковий вплив в межах розташування об'єкта буде здійснюватись на повітряне, водне середовища та ґрунти, утоврюватимуться відходи.

Вплив на атмосферне середовище пом'якшується завдяки використанню сучасних газових котлів з низькими показниками емісії та відведенню викидів (у т. ч. паркінгу) на значну висоту. Викиди запроєктованих джерел (авто паркінги, котельні) становитимуть:

Клас небезпеки	назва речовини	код	ГДК (ОБРВ), мг/м³	Потужність викиду забруднюючих речовин	
				г/сек.	т/рік
III	Діоксид азоту (NO₂)	301	0,2	0,440993716	2,556578287
IV	Оксид вуглецю (CO)	337	5,0	0,715664581	2,049215906
III	Діоксид сірки (SO₂)	330	0,5	0,005700917	0,008866066
III	Сажа (C)	328	0,15	0,0066759	0,01038236
IV	Аміак	303	0,2	6,23433E-06	9,69564E-06
-	Метан (CH₄)	410	50	0,036990238	0,225911094
-	Оксид азоту (N₂O)	-	-	0,069319551	0,444573518
-	Вуглекислий газ (CO₂)	-	-	1942,736287	12476,26648
IV	НМЛОС (вуглеводні граничні C₁₂-C₁₉)	2754	1	0,26274306	1,250537386
I	Бенз(а)пірен	703	0,00001	0,0000289	4,49453E-05
I	Ртуть (Hg)	01007183	0,003	3,44555E-06	2,21969E-05

Викиди забруднюючих речовин від об'єкта не створюють небезпечних концентрацій у атмосфері в районі розташування, вплив об'єкта на атмосферне повітря в межах нормативів. Завдяки прийнятим в проєкті рішенням вплив об'єкта на атмосферне повітря в межах нормативів. Максимальні приземні концентрації забруднюючих речовин не перевищують ГДК.

Внаслідок реалізації проєкту можливе утворення відходів, що передаються спеціалізованим організаціям.

Вид відходів	Кількість, т/рік	Клас небезпеки	Код за КВ ДК 005-96	Спосіб знешкодження відходів
Тверді побутові відходи	1366	4	7720.3.1.01	Передається для знешкодження спеціалізованим підприємствам відповідно до договору

Завдяки використанню світлодіодних ламп відсутні ртутьмісні відходи. Збір, збереження та вивезення відходів для знешкодження спеціалізованими організаціями виключає їх вплив на навколишнє середовище в районі розміщення об'єкта.

До залишкових впливів на водне середовище відносяться: споживання питної води на господарчо-побутові та технологічні потреби та скид стічних каналізаційних вод у т.ч.: господарчо-побутових стоків та виробничих стоків (котельня), скид дощових та талих та поливальних вод з заасфальтованої території та з даху будинку.

Завдяки природоохоронним заходам, закладених в проєкті:

- відведення виробничих стоків комплексу у окрему систему виробничої каналізації; приєднання технологічного обладнання до каналізаційної мережі з розривом струменя 20 мм від верху приймальної лійки;
- розведення виробничих стоків від котельні каналізаційними господарчо-побутовими стоками комплексу до нормативних.

Каналізаційні стоки об'єкта прирівнюються до господарчо-побутових за якісним складом; концентрації усіх забруднюючих речовин не перевищують нормативні, в т.ч. концентрації хлоридів не перевищують 240 мг/л. (ГДК 300 мг/л).

- будівництво очисних споруд дощової каналізації, ефективність очистки поверхневого стоку становить по: нафтопродуктах — 99,7%, зважених речовинах — 99%. Після очистки концентрація забруднень у зливових водах становить: для завислих речовин — 1,8 мг/л; нафтопродуктів — 0,1 мг/л, що значно нижче нормативних (ГДК для завислих речовин — 12 мг/л; ГДК для нафтопродуктів — 0,3 мг/л);
- відведення з території поверхневого стоку з підключенням його до міської системи дощової каналізації;
- використання водонепроникних труб на зовнішніх мережах водопостачання, каналізації та дощової каналізації. Вплив комплексу на водне середовище незначний, в межах нормативів.

Запроєктовані проєктом природоохоронні та санітарно-гігієнічні заходи (благоустрій та озеленення території; збір, збереження та вивезення твердих побутових та виробничих відходів; тверде асфальтобетонне покриття території відкритої автостоянки тощо) виключають негативний вплив відходів комплексу в районі розміщення об'єкта.

Виходячи з аналізу природоохоронних, санітарно-гігієнічних, протипожежних, технологічних, технічних, конструктивних, планувальних та інших заходів, закладених в проєкті будівництва, можна зробити висновок:

- залишковий вплив всіх джерел забруднення природного навколишнього середовища в межах нормативів;
- вплив об'єкта на навколишнє природне середовище мінімальний;
- екологічний ризик відсутній;
- негативний вплив на життєдіяльність людини відсутній у зв'язку з незначним внеском комплексу в забруднення атмосферного повітря, водне середовище, ґрунти та рослинний світ.

З пропозиціями та зауваженнями звертатися до Голосіївської РДА — Голосіївський проспект, 42, Київ, 03039, Телефон: +38 044 202 6038.

ОГОЛОШЕННЯ

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Белоглазову Ірину Костянтинівну, 15.06.1954 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Більшовицька, 26-Б, кв.4) у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 року о 09 год. 20 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Бондаренка Анатолія Анатолійовича, 22.02.1974 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Чорноморське, вул. Кірова, 19) у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 о 09 год. 05 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Прутенко Олену Володимирівну, 05.03.1962 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Павленка, 2) у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 року о 08 год. 50 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Кузнецову Ларису Миколаївну, 30.09.1971 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Джанкой, вул. Люксембург, 11) у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 року о 08 год. 35 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Шевченківський районний суд м. Києва викликає Каниці Вікторію Валеріївну, 20.11.1969 року народження, як обвинувачену в судове засідання по кримінальному провадженню №42015110330000017, внесеного до ЄРДР 13.03.2015 року за обвинуваченням Каниці Вікторії Валеріївни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.5 ст. 27, ч. 5 ст. 191, ч. 4 ст. 358 КК України, яке призначено на 16 год. 30 хв. 03 червня 2021 року.

Здійснювати спеціальне судове провадження стосовно обвинуваченої Каниці Вікторії Валеріївни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 5 ст. 191, ч. 4 ст. 358 КК України.

Суддя О.В. Мелешак

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Лукачова Станіслава Олеговича, 04.01.1980 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. О. Невського/Річна, 29/11) у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 року о 09 год. 15 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Домнікову Марію Вікторівну, 02.11.1983 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, буд.41/5, кв.91) у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 року о 09 год 00 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Філатову Євгенію Володимирівну, 15.11.1955 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Павленка, 2) у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 року о 08 год. 45 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинувачену Лагутіну Наталію Михайлівну, 18.02.1974 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. О. Невського/Річна, 29/11) у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 року о 08 год. 30 хв. Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Шевченківський районний суд м. Києва викликає в підготовчє судове засідання, яке відбудеться о 14 годині 00 хвилин 03 червня 2021 року в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А, каб. № 507 обвинуваченого Бондарева Романа Володимировича, 26 вересня 1975 року народження в рамках кримінального провадження № 42016000000002809, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 12 жовтня 2016 року, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-3 КК України.

Дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя М.С. Антонюк

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Красільникова Олександра Львовича, 16.10.1960 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Севастополь, вул. Героїв Бресту, 17/19) у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 року о 09 год. 10 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Запорожця Петра Петровича, 11.01.1950 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 17а, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Київська, 7а, кв.9) у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 року о 08 год. 55 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Подільський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Літовченка Геннадія Івановича, 08.02.1955 року народження (останнє відоме місце проживання: АР Крим, м. Саки, вул. Радянська, 33/71) у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст.111 КК України у підготовчє судове засідання, яке відбудеться 01.06.2021 року о 08 год. 40 хв.

Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу.

Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Подільського районного суду м. Києва за адресою: 04071, м. Київ, вул. Хорива, 21, каб. 301, **під головуванням судді Павленко О.О.**

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Святошинський районний суд міста Києва викликає як обвинуваченого Антоненкова Олександра Сергійовича для розгляду кримінального провадження з дозволу на здійснення спеціального судового провадження, внесеного до ЄРДР за № 22017011000000012 відносно Антоненкова Олександра Сергійовича, обвинуваченого у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та повідомляє, що підготовчє судове засідання відбудеться 08.06.2021 о 09 год. 30 хв. в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-А, каб. 710.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Суддя Новик В.П.

Повістка про виклик обвинуваченого до суду

Дарницький районний суд м. Києва повідомляє, що 03.06.2021 року о 09 год. 50 хв. буде проводитися підготовчє судове засідання у кримінальному провадженні № 22020011000000010 по обвинуваченню Харути Миколи Петровича, 24.03.1957 р.н., обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111 КК України.

В судове засідання викликається обвинувачений Харута Микола Петрович.

Справу розглядає колегія суддів у складі головуючого судді Скуби А.В., суддів Домарева О.В., Просалової О.М.

Адреса суду: м. Київ, вул. Севастопольська, 7/13, каб. 17.

Адреса для листування: 02068, м. Київ, вул. О. Кошиця, 5-А.

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 27 ТРАВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+10 +15	+21 +26	Черкаська	+11 +16	+22 +27
Житомирська	+10 +15	+21 +26	Кіровоградська	+11 +16	+22 +27
Чернігівська	+10 +15	+21 +26	Полтавська	+11 +16	+22 +27
Сумська	+10 +15	+21 +26	Дніпропетровська	+11 +16	+24 +29
Закарпатська	+7 +12	+19 +24	Одеська	+11 +16	+23 +28
Рівненська	+7 +12	+18 +23	Миколаївська	+11 +16	+23 +28
Львівська	+7 +12	+17 +22	Херсонська	+11 +16	+24 +29
Івано-Франківська	+7 +12	+17 +22	Запорізька	+11 +16	+24 +29
Волинська	+7 +12	+18 +23	Харківська	+10 +15	+24 +29
Хмельницька	+9 +14	+18 +23	Донецька	+10 +15	+24 +29
Чернівецька	+9 +14	+18 +23	Луганська	+10 +15	+24 +29
Тернопільська	+7 +12	+17 +22	Крим	+12 +17	+22 +27
Вінницька	+10 +15	+21 +26	Київ	+13 +15	+22 +24

Укргідрометцентр

Повістка про виклик обвинуваченого до суду
Дарницький районний суд м. Києва повідомляє, що 03.06.2021 року о 09 год. 45 хв. буде проводитися підготовчє судове засідання у кримінальному провадженні №42016000000002626 по обвинуваченню Власенка Антона Павловича, 27.04.1982 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.
В судове засідання викликається обвинувачений Власенко Антон Павлович.
Справу розглядає колегія суддів у складі головуючого судді Скуби А.В., суддів Домарева О.В., Просалової О.М.
Адреса суду: м. Київ, вул. Севастопольська, 7/13, каб. 17.
Адреса для листування: 02068, м. Київ, вул. О. Кошиця, 5-А.

Повістка про виклик обвинуваченого до суду
Дарницький районний суд м. Києва повідомляє, що 03.06.2021 року о 09 год. 55 хв. буде проводитися підготовчє судове засідання у кримінальному провадженні № 420160000000002380, по обвинуваченню Шаповал Анастасії Володимирівни, 06.09.1983 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.
В судове засідання викликається обвинувачена Шаповал Анастасія Володимирівна.
Справу розглядає колегія суддів у складі головуючого судді Скуби А.В., суддів Домарева О.В., Просалової О.М.
Адреса суду: м. Київ, вул. Севастопольська, 7/13, каб. 17.
Адреса для листування: 02068, м. Київ, вул. О. Кошиця, 5-А.

ТДВ СК «Альфа-Гарант» повідомляє, що втрачено бланки Полісів ОСЦПВВНТЗ:
Серія АМ №№ 4859163; 5120418; 8190004.
Серія АР №№ 7464751; 7483571; 7483709; 7483658; 7483663; 7436178; 7436251; 7436253; 7436261; 7466196; 7466200-7466205; 7475202; 7475203; 7475497; 7478186; 7478196; 7478205; 7440165; 7440176; 7440366; 7440370; 7449530; 7449788; 7449792; 7486878; 7459974; 7459975; 7488527; 7507415; 7482201; 7482202; 7491751-7491755.
Серія АО №№ 2809082; 5763701-5763750; 5774012; 5774871; 5775030; 5775069; 5775070; 5830906; 5830912; 5847785; 5847833; 5847928; 5847929; 5874755; 5874782; 5874813; 5874910-5874914; 5874919; 5874920; 5874972; 5884959; 5886930; 5886985; 5916470; 2490851; 7056046.

Повідомлення спадкоємців про відкриття спадщини
23.04.2021 року приватним нотаріусом Северодонецького міського нотаріального округу Луганської обл. Глаговською О.В. була заведена спадкова справа після смерті
ЖИХАРЕВОЇ АНАСТАСІЇ ПЕТРІВНИ, 03.01.1926 р.н., яка померла 17.11.2020 р., місце народження: Ростовська обл., Куїбишевський р-н, с. Міллерове. Для встановлення кола спадкоємців, які бажають прийняти спадщину в тому числі, які були зареєстровані з померлою на день її смерті, та представників малолітніх, неіждатних спадкоємців, а також спадкоємців за заповітом, всіх спадкоємців прошу з'явитися до приватного нотаріуса Глаговської О.В. за адресою: Луганська обл., м. Северодонецьк, вул. Менделєєва, 31/1, інакше спадщина буде видана ЗА ЗАКОНОМ спадкоємцям, які прийняли спадщину, подавши заяву нотаріусу.